

AGOST - SETEMBRE 2006

Esquerra Nacional⁷³

esquerra

DAVID CAMPOS

Més Esquerra, més catalanisme

Entrevista Ernest Benach, president del Parlament de Catalunya **Món** L'ànima partida de Mèxic

OSCAR PALAU I JUST

Blancafort, 1923
Expresident de l'Orfeó Català de Mèxic
Últim president d'Esquerra - Mèxic
Militant d'Esquerra des de 1953

▣ ÒSCAR PALAU I JUST

Com va arribar a Mèxic?

El meu pare, Àngel Vidal, era militant d'Esquerra, i va marxar exiliat. Ens vam intentar reunir amb ell a França el 1945, el mateix dia de la rendició alemanya, però fins al 1953 no vam fer cap a Mèxic amb la meua dona, de Solivella, na Nuri Anglès i Espanyol, i el meu fill Rafel, que tenia tres anys. Abans, vam molestar el que vam poder. A mi els de la Falange em feien servir de taxi amb el carro i la mula, però als matins procurava anar sempre a llaurar... A Blancafort, per exemple, no em deixaven ballar perquè no era de la Falange.

Com es va fer vostè d'Esquerra?

M'hi vaig apuntar el dia que vaig arribar a Mèxic. Allà tenia molt de contacte amb en Rodríguez Papaseit, de Tarragona, un factòtum d'Esquerra a la resistència, i quan érem allà sempre l'anava a veure. També vaig arribar a conèixer en Josep Irla i en Josep Tarradellas. A casa del meu pare teníem, de fet, un telegrama de quan ell va arribar a Madrid el 1977.

Per què?

Des de Mèxic, Esquerra ajudava en Tarradellas per poder-se mantenir econòmicament, no només amb les quotes dels militants d'aquí, sinó amb molts més diners que s'ajuntaven perquè pogués sobreviure com a president de la Generalitat a l'exili a França. Quan ell venia, s'entrevistava amb el pare i els d'Esquerra d'aquí, i em va tocar conèixer-lo en aquests viatges. A mi em van fer president a Mèxic quan el meu pare va morir, a final dels anys vuitanta.

Als anys cinquanta es va dividir l'Orfeó, oi?

Sí, es va formar un casal català amb gent més d'esquerra. Eren del PSUC –l'anomenat partit comunista d'aquella època– i també n'hi havia algun del Bloc Obrer Camperol. Això va ser durant pocs anys, però, perquè va desaparèixer al cap de poc temps.

Des de llavors ha continuat havent-hi discussions polítiques a l'Orfeó?

Normalment Esquerra ha dominat sempre la situació a l'Orfeó i, tot i que oficialment sempre s'ha dit que era apolític, la gran majoria de socis eren catalanistes republicans.

Entretant, però, el partit s'ha anat perdent, oi?

La veritat és que ha anat morint i molta gent ha marxat, i cada cop fa més pesa perquè ara a Catalunya ja es pot treballar directament. Cada cop ha estat més difícil anar aglutinant la gent jove. De fet, em sento responsable de no haver sabut portar la joventut a casa nostra, a l'Orfeó, encara que no sigui a Esquerra. Totes les coses tenen un tràmit, però probablement avui dia la comunicació amb Catalunya és molt més directa i la mentalitat ha canviat. L'important, en tot cas, és la joventut, perquè nosaltres anem de sortida, tot i que la voluntat és poder anar col·laborant-hi.

Sol·licituds d'afiliació

D'ACORD AMB L'ARTICLE 7.1 DE LA LLEI ORGÀNICA 35/1999, DE 13 DE DESEMBRE, DE PROTECCIÓ DE DADIES DE CARÀCTER PERSONAL, QUEDA PROHIBIT EL TRACTAMENT POSTERIOR D'AQUESTES DADIES PERSONALS (ART. 6.2 I 11.2 DE LA LLEI) SENSE EL CONSENTIMENT EXPRES I PER ESCRIT DE LES PERSONES INTERESSADES. PER NO SER D'APLICACIÓ A AQUESTES DADIES L'EXCEPCIÓ QUE HABILITA AL SEU TRACTAMENT A PARTIR DE LA SEUA PUBLICACIÓ EN FONTS ACCESSIBLES AL PÚBLIC.

Què et sembla el nou Estatut d'Autonomia balear, aprovat pel PP i el PSIB-PSOE?

Enquesta

Jordi Gutiérrez
President
d'Esquerra - Menorca

Roman encara la supeditació de les Balears al poder polític i econòmic de l'Estat; la falta de reconeixement clar dels Consells com a òrgans de govern de cada illa; la total manca de consciència nacional catalana... S'ha fet, sobretot, en clau espanyola a remolc d'altres reformes i amb una voluntat descarada de no molestar Madrid.

Joan Lladó
President d'Esquerra -
Illes Balears i Pitiüses

El PSOE ha acceptat que el català sigui una llengua de segona; i el PP que l'espòli fiscal s'eternitzi: començam malament en origen. El procés dels tres Estatuts mostra la nul·la voluntat estatal d'assumir el federalisme. Es demostra que la via de voler democratitzar Espanya és un atzucac. Nacionalitzem, doncs, els Països Catalans.

Esperança Mateu
Portaveu
de Joves de Mallorca
per la Llengua

És un mal Estatut. Amb el de 1983 vàrem guanyar la batalla de la llengua, ja que es considerava el català com a llengua pròpia i adquiria rang de cooficialitat. La batalla d'ara l'estam perdent, ja que el PP i el PSOE han pactat que el català no adquirirà en el nou Estatut rang d'igualtat —a efectes de drets i deures— amb l'espanyol.

Josep Antoni Prats
President d'Esquerra -
Eivissa i Formentera

Una mostra més del que fan el PP i el PSOE quan es posen d'acord: fer veure que les coses canviïn perquè, al cap i a la fi, no canviïn res. Està molt lluny de les nostres aspiracions. La creació del Consell de Formentera n'és un dels pocs aspectes positius, però es fa a costa d'infravalorar la representació de les Pitiüses al Parlament.

OPINIÓ

Cecili Buele i Ramis

Secretari de Moviments Socials
d'Esquerra - Illes Balears i Pitiüses

La reforma estatutària balear

Gairebé coincidint amb el referèndum al Principat de Catalunya i l'Estatut del País Valencià, el Parlament de les Illes Balears aprovà una proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears el 13 de juny. Enguany els Països Catalans emprenen reformes estatutàries.

Vint-i-vuit anys enrere, quan la Comissió dels Onze redactà l'Estatut, representants d'Alianza Popular manifestaren: «D'Estatut d'Autonomia, no n'hi ha hagut, ni n'hi ha, ni n'hi haurà cap mai a les Illes Balears!». Avui dia, no solament el PP nega a les Illes l'autonomia plena, sinó que també hi obté el suport còmplice del Partit Socialista Obrer Espanyol, camuflat amb les sigles del PSIB, i el d'aquella UM que braveja de centrada a Mallorca! Acorden treballar per unes Illes cada cop més ben sotmeses als dictats de qui governi Espanya.

El text fa referència explícita a la nacionalitat històrica de les Illes Balears. Ni tan sols esmenta l'avantprojecte d'Estatut de l'any 1931, que, entre altres assumptes, pro-

posava el concert econòmic com a sistema de finançament (art. 26) o la llengua catalana com a necessària per al funcionariat (art. 2). Intenta emparar el fet diferencial de la insularitat. El considera mereixedor d'una protecció especial que eviti desequilibris entre comunitats autònomes. Els moviments socials de les Illes —sindicals, ecologistes, feministes, empresarials, pacifistes, culturals...— se'n fan ressò i reclamen noves formes de fer política; i també noves formes de redactar propostes d'estatuts d'autonomia!

Si aquesta atenció al fet diferencial —la insularitat— no té cap repercussió en la lliure circulació de persones, de mercaderies o de capitals; de quina manera «autònoma» les Illes Balears i Pitiüses poden fer front al fet migratori?, a l'arribada de productes que —per la seva destinació final illenca— les converteixen en grans femers d'Europa?, als moviments de capitals avetsats a xuclar-hi beneficis suculentos?, al tràfic de drogues?, a tot quant hi entra i en surt!?

Si el fet diferencial insular no duu competències específicament insulars, com són ara ports i aeroports —l'única via d'entrada i sortida que tenen les Illes—, quin avanç comporta la reforma proposada quan simplement es conforma a crear i organitzar el comandament d'un cos de policia autònomic?

Davant aquestes mancances, Esquerra fa pública la seva proposta: *La proposta d'Esquerra. Bases per un Estatut d'Autonomia de les Illes Balears*, que queda recollida en una seixantena de pàgines, editades el mes de març. La proposta es basa en la que en el seu moment va fer Esquerra amb el seu projecte d'Estatut nacional. *Constitució de l'Estat Lliure Associat de Catalunya*.

Amb això, és clar que la construcció dels Països Catalans segueix el seu camí. Ple d'obstacles i entrebancs, certament, però també ple de suports.

Cada cop esdevé més nombrosa la gent disposada a engrescar-s'hi. A les Illes Balears i Pitiüses, també.

A les penes, puyalades

Manuel Puyal

Esquerra Nacional 73

Director Uriel Bertran **Cap de Redacció** Ferran Civit **Redacció** Josep Maria Alcoberro, Núria Amorós, Iolanda Llambrich, Neus Lloveras, Miquel Martín, Àngel Ramos, Maties Ramos, Jordi Solé **Documentació** Natàlia Lara **Col·laboradors d'aquest número** Òscar Leonart **Agraïments** Dani Duch, Macià Serra, Mar Vila **Disseny Original** Jordi Vinyets **Correcció Lingüística** Núria Florit **Redacció** ERC Secretaria d'Imatge i Comunicació Villarroel, 45 08011 Barcelona Telèfon 93 453 60 05 Fax 93 323 71 22 **Subscripcions** Núria Cid Telèfon 93 453 60 05 Correu electrònic redaccio@esquerra.org **Edita** Fundació Josep Irla **Dipòsit Legal** B-3690-1998 **Impressió** Imprintsa

EL PARTIT NO FA VACANCES

L'Esquerra que escolta, l'Esquerra nacional

El juliol i l'agost seran frenètics per a Esquerra. Carod i Puigcercós trepitjaran el territori com no ho farà cap altre candidat per aproximar-se a la ciutadania i recollir les seves demandes per a la propera legislatura.

DANI DUCH

↑ Carod i Puigcercós, els responsables de fer triomfar de nou Esquerra a la tardor per les eleccions al Parlament de Catalunya.

JOSEP GINJAUME

↑ Ciutadans pel Canvi, l'antiga plataforma maragalliana, va trobar-se amb Esquerra en una primera presa de contacte.

REDACCIÓ

El nou Estatut entra en vigor el 9 d'agost. Haurà acabat un procés que haurà durat tot just 29 mesos, des que el 9 de febrer de 2004 es va constituir la ponència parlamentària per redactar la proposta.

En aquest escenari és on es planteja la batalla electoral de l'1 de novembre. Es-

querra es presenta a la contesa amb l'objectiu de ser el centre de la política catalana com a partit i com a grup que planteja els temes principals de debat.

A més, en aquesta campanya, Esquerra no presenta només un programa electoral, sinó tot de propostes per governar arran de l'obra feta als diferents departaments. I això

es farà des d'ara fins a la tardor. Sense pausa.

I els que personifiquen aquest canvi d'estratègia són els mateixos que van formar el tàndem que va tenir tant d'èxit a les eleccions espanyoles de 2004: el president d'Esquerra, Josep-Lluís Carod-Rovira, i el secretari general, Joan Puigcercós.

Els seran els encarregats

de fer realitat per segona legislatura consecutiva l'axioma que Catalunya avança quan hi ha més catalanisme i més esquerra. Enfront de l'autonomisme retallador de l'Estatut de CiU i PSC-PSOE, hi haurà l'independentisme progressista. Si el 2003 es van recollir vots procedents del pujolisme, ara toca els del maragallisme.

Durant tota aquesta legislatura Esquerra ha estat el partit més pressionat, però aguantarà l'envestida al novembre.

Així ho va demostrar el nucli de votants sobiranistes que van aguantar l'assetjament dels mitjans i dels altres partits durant el referèndum estatutari del 18 de juny. Aquests centenars de milers de votants seran el pivot dels que ara tornaran a confiar en Esquerra.

I per tornar a marcar el debat i acabar d'atreure els indecisos, Carod farà una conferència al setembre per assentar els fonaments d'un nou catalanisme polític d'alta volada social i nacional.

El contingut d'aquest nou catalanisme es farà a partir de quatre eixos: condicions per una nova economia capaç de competir en un món globalitzat, la concreció de la dimensió nacional del país, una nova política social inclusiva i una visió cultural moderna i integradora.

Ni Mas ni Montilla, Carod-Rovira

Esquerra no entrarà en una batalla de noms —ja que ni Mas ni Montilla no són els seus candidats—, sinó en una de projectes. Davant la polarització que pretenen els que volen que res canviï, Esquerra es posa enmig com el dijous. Mentre que Carod i Puigcercós sumen, Duran i Mas resten i Maragall i Monti-

lla també. Amb Mas o Montilla, sempre guanya la subordinació a la Moncloa. Tant l'un com l'altre representen un perill per a Catalunya, que s'incrementa si s'uneixen. Pel que fa a la possibilitat d'un govern «PSOEvergent», Carod considera que seria «un govern de servei permanent a Madrid i als interessos de la Catalunya de peatge».

Quan es posen d'acord aquests dos partits sempre hi perd la gent de Catalunya. És el mateix que passa a la resta dels Països Catalans i que ara s'ha vist amb els debats estatutaris. Quan es posen d'acord el PP i el PSOE sempre perden les Illes Balears i el País Valencià. I no cal dir amb un pacte CiU-PP.

Esquerra és l'únic partit capaç de fer progressistes i catalanistes les polítiques de CiU i PSC-PSOE. Mentre que el primer va pactar les retallades estatutàries, el segon va incomplir l'Acord del Tínel. I davant d'aquests dos, no s'entrarà en el fals debat sobre si ha de ser president qui té més escons o qui obté més vots. Tant l'un com l'altre s'han aliat amb altres partits en molts municipis on Esquerra era el partit més votat per fer-nos fora, com a les Borges Blanques o Montblanc.

No obstant aquests precedents, estem oberts a parlar amb tothom per igual. Per això, el 21 de juliol hi va haver una reunió amb una representació de la plataforma Ciutadans pel Canvi, que ara canviarà d'orientació arran de la no-presentació de Pasqual Maragall a les eleccions. Per part d'Esquerra, van ser-hi presents Josep-Lluís Carod-Rovira; l'adjunt a Presidència, Josep Bargalló; el portaveu del Grup Parlamentari, Joan Rido, i el vicesecretari general de Coordinació Institucional, Manel Balcells.

750.000 PERSONES SERAN CONTACTADES PER AGENTS ACREDITATS D'ESQUERRA

La campanya de proximitat, Esquerra truca a la teva porta

El partit estrena una nova manera de fer política. En lloc de dir només a la gent què proposa, Esquerra preguntarà i escoltarà directament les inquietuds de la ciutadania.

GAVINA GARCÍA

↑ Albiol, Bargalló i Vendrell van presentar la precampanya.

JOSEP GINJAUME

↑ Carod va ser escollit candidat al Consell Nacional de Mataró.

ACN

↑ Aquesta foto tancava la present legislatura.

REDACCIÓ

El comitè de campanya es va presentar el 10 de juliol. L'objectiu d'aquest grup és posicionar Esquerra al centre del debat electoral i garantir que és el partit més proper a la ciutadania. Aquest equip està format per Pilar Albiol, com a responsable d'Organització; Josep Bargalló, com a responsable de Continguts; Rafael Niubò, com a coordinador de l'equip del candidat; Uriel Bertran, com a responsable de Imatge i Noves Tecnologi-

es; Marina Llansana, com a responsable de Comunicació; Josep Hugué, com a responsable d'Estratègia, i Josep Maria Jové, com a responsable d'Anàlisi. El director de tot plegat és l'adjunt a la Secretaria General, Xavier Vendrell. A més, els exconsellers Bargalló, Hugué i Vendrell també s'incorporen al Consell Nacional. El comitè va decidir reorientar la campanya electoral apostant principalment per la ciutadania, pels votants. Com a partit que defensa els inte-

ressos de les classes mitjanes i populars, vol apropar-se encara més a la societat d'on neix. Per això, farà una campanya de proximitat que permetrà el contacte directe dels nostres dirigents amb la ciutadania, un diàleg de tu a tu. Per aquest motiu, cal connectar directament amb el màxim de persones possible, escoltar-les i recollir les seves propostes i prioritats per després actuar conseqüentment.

Així s'aconsegueix arribar al nostre electorat, incorporar les seves propostes i fer que Esquerra sigui la garantia per a un govern de progrés social i nacional.

Una campanya diferent, però més eficient

L'objectiu de tot plegat és arribar a 750.000 persones, 100.000 persones més que el sostre actual de vots. L'operatiu es desplegarà amb un mètode piramidal, Josep-Lluís Carod-Rovira i Joan Puigcercós faran cadascun 75 reunions amb 100 militants i simpatitzants per explicar les línies generals del programa, i els assistents tindran la missió de fer-les arribar a cinquanta

persones més cadascun. La nostra gent s'encarregarà de portar a la pràctica la propaganda més efectiva, el boca-orella. Totes aquestes trobades es portaran a terme principalment durant els mesos de juliol i agost.

En les democràcies occidentals ja no són suficients les vies clàssiques de comunicació amb la ciutadania, com la propaganda editada, els mitjans de comunicació o els actes locals i mítings de gran format. Cal fer, doncs, un pas més, que passa per fer una campanya d'apropament amb la gent per arribar a tota la base social d'Esquerra i poder exposar la capacitat d'acció i de treball de la nostra gent.

Això també es mostra a nivell intern. Tota la militància va rebre una carta en què hi havia 35 propostes electorals, de les quals se n'havien de triar les deu que considerés més importants. D'aquesta manera, tots els nivells del partit se senten còmplices del programa electoral. El programa marc es va aprovar al Consell Nacional del 22 de juliol a Mataró; i el definitiu, al setembre, amb totes les

aportacions de la societat civil i la militància. Les llistes definitives sí que eren aprovades en aquesta data amb la novetat que un 40% de les llistes estaran ocupades per dones amb possibilitats reals de ser escollides. Aquestes llistes sorgeixen de les diferents assemblees comarcals celebrades els dies anteriors, la majoria de les quals són del 18 de juliol. La candidatura de Carod-Rovira per a cap de llista va rebre el 83,66% de vots favorables (128 per 25 abstencions) dels consellers nacionals. Carod lidera la llista d'Esquerra al Parlament per tercera vegada consecutiva. Pel que fa a les llistes de les diferents demarcacions, aquestes van rebre els següents percentatges de vots favorables, contraris i en blanc: Barcelona (67,11% amb 102 vots, 18,42% amb 28 vots i un 14,47% amb 22 vots en blanc), Girona (75% amb 114 vots, 15,79% amb 24 vots i 9,21% amb 14 vots), Lleida (71,71% amb 109 vots, 19,08% amb 29 vots i un 9,21% amb 14 vots) i Tarragona (61,84% amb 94 vots, 12,50% amb 19 vots i 25,66% amb 39 vots).

Ernest Benach

President del Parlament de Catalunya

«Estem davant el principi d'un nou cicle polític»

PERFIL

Ernest Benach

Reus, 1959

President del Parlament de Catalunya

President de la Conferència d'Assemblees Legislatives Regionals Europees (CALRE), (2004 - 2005).

Diputat d'Esquerra al Parlament des del 1992.

Secretari segon de la Mesa del Parlament (1999 - 2003).

Regidor de l'Ajuntament de Reus (1987 - 2001), d'on ha estat primer tinent d'alcalde; regidor de Cultura, Esports i Joventut; de Política Lingüística, i de Societat de la Informació.

Conseller i directiu de diverses empreses municipals de Reus (1995 - 1999)

Milità a Nacionalistes d'Esquerra (1979 - 1986)

Afiliat a Esquerra des del 1987.

□ FERRAN CIVIT I MARTÍ

Vas iniciar la legislatura fent una crida als diputats i diputades a «escriure una de les pàgines més brillants de la seva història». Penses que efectivament aquesta legislatura passarà a la història?

N'estic convençut. Aquest país ha viscut coses molt importants durant aquest temps. De la que s'ha parlat més és, sens dubte, de l'Estatut. És evident que tot i que no s'ha aprovat amb el consens dels mateixos grups que el van aprovar al Parlament, el nou text és ja una realitat i això ha passat durant aquests tres anys. Però més enllà de l'Estatut, en aquest país han passat i s'han fet més coses. Només un exemple significatiu i rellevant dels molts que es podrien posar: el Pacte Nacional per a l'Educació, que ha estat possible precisament des d'una de les conselleries d'Esquerra. Es tracta d'un acord històric que inclou sindicats, patronal, pares, mares i Govern i que serà molt beneficiós per a la ciutadania d'aquest país.

Dels projectes que la cambra catalana ha aprovat en la setena legislatura, de quins n'estàs més satisfet?

Més enllà de les lleis, que són totes evidentment molt rellevants, estic especialment satisfet de la reforma del Reglament del Parlament, ja que és

molt important per al bon funcionament d'aquesta institució i per millorar la qualitat de la democràcia.

Què ha quedat per fer?

Tot i que s'han fet moltes coses, evidentment, n'han quedat per fer. Potser jo en destacaria dues que són necessàries per al país: la Llei d'ordenació del territori i una nova Llei electoral.

«El ple d'aprovació de l'Estatut va representar un moment d'orgull»

Quins han estat els millors i els pitjors moments?

De moments bons, n'hi ha hagut molts. Personalment, la sessió d'investidura com a president del Parlament va ser un moment molt emotiu. A nivell de país, el ple d'aprovació de l'Estatut el 30 de setembre a la cambra catalana també va representar un moment d'orgull i de joia. D'altra banda, hi ha hagut moments també dolorosos com l'acte en recordança del diputat, company de partit i amic Pere Esteve. De tota manera, el pitjor moment va ser l'expulsió d'Esquerra del Govern. Va ser traumàtica, i penso que injusta.

Lluís Companys i Jover (1932-1933), Joan Casanovas i Maristany (1933-1938), Josep Irla i Bosch (1938-1940), Antoni Rovira i Virgili (1940-1949), Francesc Ferreres i Duran (1954-1980) i Heribert Barrera i Costa (1980-1984). Aquests han estat els predecessors republicans en el càrrec. Quin ha estat el seu llegat?

Tots ells tenen uns valors comuns que penso que cal destacar: la dignitat institucional i el servei al país.

«Tots els presidents del Parlament d'Esquerra han tingut dignitat nacional»

Quins beneficis t'ha donat la teva joventut per exercir el càrrec?

Durant aquesta legislatura he traspassat tota l'energia i capacitat de treball al servei del país. I no només jo, sinó que també m'he envoltat d'un equip jove amb molta empena i capacitat de treball. He comprovat també que en molts altres parlaments de països i regions europees els presidents o presidentes també són gent de la meva generació. Per tant, es constata que el fet de ser jove no ha de repercutir en la gestió i la representació institucional. Així, doncs, caldria que la qüestió generacional no es veiés com una anormalitat.

Has presidit la Conferència d'Assemblees Legislatives Regionals d'Europa (CALRE). Quin paper ha de jugar Catalunya a Europa?

El poble català creu fermament en Europa, perquè com a país aspirem a una Unió Europea on els drets i les llibertats individuals i col·lectius siguin respectats i on la diversitat cultural i social que compon Europa es tradueixi en benestar i progrés sostenible. I en aquest sentit, presidir la CALRE m'ha permès conèixer de manera més propera la realitat d'altres pobles europeus i refermar la idea que el que cal és una Unió Europea on les regions i els parlaments nacionals com el nostre tinguin veu en els processos de decisió comunitaris i en la implantació de les polítiques de la Unió. Així, doncs, Catalunya ha de ser exemple de l'adaptació de les cambres legislatives als nous temps. I això passa per aplicar més la subsidiarietat i la cooperació entre les institucions comunitàries, els parlaments nacionals i estatals i el Consell d'Europa; per aprofundir en la diversitat cultural i lingüística dels nostres pobles i, sobretot, apropar les institucions a la ciutadania perquè s'hi senti representada i hi participi.

En quina situació es troba l'aplicació de les noves tecnologies en la tasca parlamentària? Estem a un bon nivell?

Sí, i en aquesta setena legislatura hem apostat fermament per la modernització i l'adaptació de la cambra al nou món globalitzat i tecnològic. Les noves tecnologies són una realitat pròpia que està transformant costums i formes de vida i, a més a més, constitu-

↑ Ernest Benach i Heribert Barrera, els dos presidents del Parlament d'Esquerra des del 1980.

eixen un instrument excepcionalment valuós d'aprofundiment democràtic. I en el cas del Parlament de Catalunya, aquesta voluntat fins al moment s'ha traduït en diverses experiències d'articulació de la participació ciutadana, per exemple, a través d'Internet. La web del Parlament és cada vegada més activa i dinàmica i s'hi pot interactuar i intercanviar informació, i també inclou una de les innovacions que recull el nou Reglament del Parlament: la possibilitat de permetre el vot a distància dels membres de la cambra. La implantació d'aquest servei, tècnicament, no té cap dificultat però encara queden per resoldre molts dubtes polítics sobre aquesta qüestió. Tanmateix, tots aquests esforços persegueixen dos objectius: d'una banda, apropar-nos a la societat i convertir el poder legislatiu català en una realitat transparent i pròxima a la vida de les persones; i, de l'altra, millorar la tasca parlamentària i fer-la més fàcil.

Quines són les reformes d'espai que el Parlament haurà d'afrontar en els pròxims temps?

Recentment, el Govern de la Generalitat, el Parlament de Catalunya i l'Ajun-

tament de Barcelona hem signat un conveni per ampliar l'edifici del Parc de la Ciutadella. Això permetrà créixer en un nou edifici que aculli un hemicicle nou i més modern i espais més adequats per als mitjans de comunicació.

Parlem de l'Estatut. Penses que s'hauria pogut aprovar un text més ambiciós si no s'hagués trencat la unitat d'acció de les forces catalanes durant la negociació a Madrid?

N'estic convençut. El text que va sortir del Parlament de Catalunya el 30 de setembre no era ni molt menys una proposta de màxims, però s'hi havia arribat amb consens després de moltes dificultats i molt d'esforç per part de tothom, però finalment es va aprovar amb el vot afirmatiu del 90% dels diputats i diputades del Parlament. Tothom era conscient que la negociació a Madrid seria difícil, però comptàvem amb la força de la unitat i amb un projecte de país. El dia de la presentació del text al Congrés —amb les intervencions de Mas, De Madre i Carod, que defensaven junts un mateix projecte— va ser una mostra més de la força d'aquesta unió. I és precisament la pèrdua d'aquest horitzó de país i la

«Els consellers d'Esquerra al Govern han fet molt bona feina i n'han fet tanta com els temps els ha permès»

Com valora la trajectòria d'Esquerra al Govern durant aquests tres anys?

Els consellers d'Esquerra al Govern han fet molt bona feina. I n'han fet tanta com el temps els ha permès. El Pacte Nacional per a l'Educació, l'impuls de la Llei de serveis socials, les polítiques de joventut, la molt bona gestió en l'àmbit esportiu, els avenços en universitats, els nous plantejaments en comerç i turisme o el suport als petits municipis, entre moltes altres coses, en són bons exemples.

El trencament del tripartit demostra que aquest país no està preparat encara per governar en coalició?

Considero que no es pot parlar d'una relació causa-efecte. Evidentment, el nostre país i els dirigents polítics estem preparats per assumir el repte. Com ja he dit, tota la tasca que s'ha dut a terme a banda de l'Estatut ho demostra. El que ens falta és potser «rutina» (en el bon sentit) de coalició. Hem demostrat que en determinats temes aquest engranatge funciona, només falta exercitar-lo.

lluïta particular d'algunes formacions polítiques que ha fet possible una rebaixa substancial del text. Amb tot, el text que la ciutadania ha aprovat en referèndum queda molt lluny de la proposta del Parlament, estem davant el principi d'un nou cicle. Amb la present legislatura, amb el canvi de majories al Parlament, amb les mobilitzacions de la societat catalana, es veu l'inici d'un procés de transformacions, de canvis, entre els quals aquest procés estatutari només és només un pas més.

Com va dir el president del partit, Josep-Lluís Carod-Rovira, penses que aquest serà el darrer Estatut per a Catalunya?

És ben cert que el procés que acabem de culminar ja no té marxa enrere. Tenim un Estatut que no arriba fins allà on hauríem volgut, però, en tot cas, ara toca aplicar-lo i explotar-ne al màxim les potencialitats. En aquest sentit, serà clau la cooperació del Govern de l'Estat. Si no és així i no es despleguen les competències acordades, entrarem en una fase d'incertesa en què la societat catalana dirà prou i es reclamarà un nou marc de relació que no passi exactament per elaborar un nou Estatut.

L'alta abstenció del referèndum sobre l'Estatut és un fet puntual o és un exemple de l'allunyament de la ciutadania de la política?

L'elevada abstenció és un senyal d'alarma que ens ha de fer reflexionar i que no es va donar només en el referèndum de l'Estatut. També s'ha esdevingut en altres cites electorals com els comicis europeus, el mateix referèndum de la Constitució Europea, o fins i tot alguns municipis importants d'aquest país van tenir índex d'abstenció preocupants; sobretot amb vista al cicle electoral que comença al novembre. En el cas concret de l'Estatut, és evident que hi ha coses que s'haguessin pogut fer més bé. Les picabaralles constants en la segona meitat del procés hi han influït. Amb tot, no és cert que a la ciutadania no li interessi la política; pensem en les audiències televisives assolides durant l'aprovació del text al Parlament de Catalunya o en la presentació del text a les Corts espanyoles. Si les coses es fan bé, el poble acaba responent.

«Hem de recuperar la unitat com a país»

Més enllà de les eleccions del proper 1 de novembre, quins són els reptes de país?

El primer i més important de tots hauria de ser recuperar la unitat com a país, que ha quedat molt malmesa amb tot l'accidentat procés estatutari. Les forces polítiques haurien de recuperar l'esperit del 30 de setembre per fer front als reptes que ens esperen. Ara toca desplegar l'Estatut aprovat. Queden temes pendents clau per desenvolupar: finançament, infraestructures... només des de la unitat d'acció i des de la concepció de país podrem aconseguir-ho. Dit d'una altra manera: sentit d'Estat a la catalana!

PARLAMENT DE CATALUNYA

Breus

GISELE BELLIDO

Dellunde participa en una taula rodona sobre l'Estatut i la política internacional

El 29 de maig, la diputada i secretària de Política Internacional, Pilar Dellunde, va participar en un debat organitzat pel Consell Català del Moviment Europeu sobre el nou Estatut i la política internacional de Catalunya. L'acte es va realitzar a la Representació a Barcelona de la Comissió Europea.

ESQUERRA

Bonet explica l'Estatut a Valladolid, convidat per Izquierda Republicana

Valladolid va ser el lloc triat per Izquierda Republicana perquè els polítics catalans presentessin la reforma de l'Estatut. Per part d'Esquerra, va anar-hi el portaveu de l'Entesa al Senat, Carles Bonet, que va explicar la posició del partit davant les retallades el 30 de maig. Bonet va explicar les bondats del text original enfront del retallat.

LAURA PINYOL

L'últim llibre de la periodista Esther Jaén, presentat per Carod-Rovira

El president d'Esquerra, Josep-Lluís Carod-Rovira, va apadrinar l'últim llibre de la periodista Esther Jaén, *Cómo ser político y no morir en el intento: Una visión insólita del mundo de la política y sus historias cotidianas*. La presentació va ser el 28 de juny a l'FNAC del Triangle de Barcelona. Carod va amenitzar la presentació explicant anècdotes de la seva faceta com a polític.

Els gais i les lesbianes dels Països Catalans, per la laïcitat i els drets de la gent gran

ESQUERRA

↑ Esquerra va ser present a València.

ESQUERRA

↑ La marxa reivindicativa de Barcelona.

□ XAVIER VERDAGUER

Els gais, les lesbianes i les persones transsexuals van sortir al carrer novament amb motiu del Dia Internacional per a l'Alliberament d'Homos i Dones Gais, Lesbianes, Bisexuals i Transsexuals i amb dos estímuls concrets al País Valencià i al Principat: la visita del Papa i la gent gran, respectivament. A Catalunya, les polítiques adreçades a la gent gran van centrar els actes que

es van fer a Girona i Barcelona i en els quals va participar activament la gent d'Esquerra. Es tracta de persones que durant el franquisme no van poder viure la seva sexualitat amb dignitat, foren reprimides per la seva orientació i ara necessiten prestacions socials. Aquest és un tema que afecta diferents aspectes de les polítiques públiques, com la dependència, l'orientació sexual, i l'atenció a la gent gran, en-

tre d'altres. En aquest sentit, l'exconsellera Anna Simó tenia prevista la modificació de protocols en centres d'atenció a la gent gran que garantisser el respecte a les diferents orientacions sexuals. Aquest punt és un dels tants que el Pla transversal de polítiques per a gais i lesbianes té previstos desenvolupar el Govern, tot i que des que Esquerra va abandonar el Govern encara no s'ha aplicat. El pla va ser elaborat durant dos anys i mig per Jordi Samsó, president del Casal Lambda, i va ser culminat i tramitat pel seu successor, Eugeni Villalbí, responsable del Programa per a gais i lesbianes fins a l'expulsió del Govern. Altrament, Carme Porta va liderar una trobada de diputats i diputades gais i lesbianes al Parlament l'11 de juliol. Aquesta trobada informal ha de servir per crear properament una associació transversal dins l'hemicicle. Al País Valencià, la visita del màxim dirigent catòlic va centrar bona part dels esforços del moviment de lesbianes i gais, en el qual Esquerra-País Valencià també va participar. «Jo no t'espere!» era una campanya de resposta als sectors més conservadors que van participar en la Trobada Mundial de la Família organitzada per l'Església catòlica, on s'exclouen les noves modalitats de família, especialment les homoparentals formades per dos homes o dues dones i els fills respectius.

Carod, Puigcercós i Benach a l'últim Polònia de la temporada

ESQUERRA

Aquesta temporada de TV3 ha vingut marcada per l'èxit del programa d'humor polític *Polònia*. El 13 de juliol van fer un programa especial, coincidint amb la fi del curs polític. Per això, van fer un repàs als millors moments de la temporada i van fer opinar les persones imitades — els polítics — sobre la qualitat de les seves imitacions i de la utilitat de la ironia a la política. Per part d'Esquerra, van participar-hi el president i el secretari general del partit, Josep-Lluís Carod-Rovira i Joan Puigcercós respectivament, i el president del Parlament, Ernest Benach.

Esquerra reivindica l'independentisme per aconseguir la Catalunya del Benestar

↑ Simó va explicar la política social desenvolupada per Esquerra a la Generalitat.

La seu barcelonina de l'Institut d'Estudis Catalans va acollir del 6 al 13 de juliol la segona edició de les jornades de la Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya (UPEC). Enguany es van articular les jornades de debat en tres eixos: *Què ha fet el govern catalanista i d'esquerres, i la gent no sap...*, *Memòria històrica i Desenvolupament, democràcia i participació*.

El diputat al Congrés, Joan Tardà, va parlar sobre la relació de les esquerres catalanes amb les de l'Estat espa-

nyol. Dos dies més tard, els diputats al Parlament Uriel Bertran i Pilar Dellunde van debatre sobre les mancances en benestar i política exterior del nou Estatut, respectivament. El portaveu del Grup Parlamentari, Joan Ridao, va parlar sobre l'articulació de les esquerres a Catalunya. L'11 de juliol, Anna Simó, exconsellera de Benestar i Família, i Marta Selva, expresidenta de l'Institut Català de les Dones, van exposar la seva gestió al Govern de la Generalitat. Simó també va ser una de les

encarregades d'obrir les sessions inaugurals i Josep Huguet, membre del Consell rector de la UPEC, va participar en la cloenda.

La UPEC compta amb la col·laboració de la Fundació Josep Irla, que està dins el Consell Social. Dins de l'organigrama també s'hi troba la diputada Carme Porta al Consell Rector. Ara es tracta de què la UPEC i la Universitat Catalana d'Estiu (UCE) trobin espais en comú per consolidar un espai universitari català de debat i formació durant l'estiu.

Donació de fons documentals a la Fundació Josep Irla de l'exconseller Roig i Magrinyà

↑ Ramos va fer donació de la documentació històrica del seu marit. D'esquerra a dreta, Freixes, Vall, Ramos i Lara.

Maite Ramos i Muro, vídua de Josep Roig i Magrinyà, qui va

ser conseller d'Agricultura del primer Govern de la Generali-

tat restaurada de Josep Tarradellas, va entregar l'arxiu personal del seu marit a la Fundació Josep Irla. La documentació inclou tant documentació referent al seu pas per la conselleria com papers vinculats al partit, del qual va ser diputat d'Esquerra en la primera legislatura.

En l'acte de lliurament, que va tenir lloc en el domicili particular de Ramos, a Sant Cugat del Vallès, hi van ser presents el president de la Secció Local de Sant Cugat, Andreu Freixes; el vicesecretari general d'Esquerra i director de la Fundació Josep Irla, Josep Vall; la bibliotecària de l'arxiu de la Fundació, Natàlia Lara, i el responsable de l'àrea d'història de la Fundació, Àngel Ramos. La donació, que consta sobretot d'imatges i documents, es va fer l'11 de juliol.

Breus

Bernat Joan, finalista de la primera edició del Premi Francesc Ferrer i Gironès

El 29 de juny, al Museu d'Història de Catalunya i en el decurs d'un sopar, es va entregar el Premi d'assaig Francesc Ferrer i Gironès, concebut com un reconeixement als compromesos amb els Països Catalans. L'eivissenc va ser finalista d'aquesta primera edició i l'obra presentada serà ben aviat un llibre. La vídua de Francesc Ferrer i Gironès, Montserrat Pumarola, va actuar d'amfitriona.

Bonàs, a la festa reivindicativa de l'orgull transsexual a Madrid

La diputada al Congrés Rosa Maria Bonàs va participar en l'acte unitari convocat a la capital espanyola per col·lectius transsexuals de tot l'Estat el 30 de juny. La trobada, celebrada al Museo Chichote, va servir de punt d'arrencada del tràmit parlamentari que ha de possibilitar el canvi de nom i de sexe registral de les persones que han canviat o desitgen canviar de sexe.

La Menéndez y Pelayo convida Josep Andreu a parlar d'infraestructures

La Universidad Internacional Menéndez y Pelayo (UIMP), amb seu a Santander, va dedicar les jornades del 4 i 5 de juliol a parlar d'infraestructures i peatges dins els seus cursos d'estiu. El diputat al Congrés Josep Andreu va parlar de les mancances existents als Països Catalans i de la preeminència dels peatges, fet que significa un greuge comparatiu.

SANT CELONI ES CONSOLIDA COM UNA UBICACIÓ IDEAL

L'Acampada Jove dels 75 anys de les JERC acull 38.000 joves

«Emancipació és independència». Sota aquest lema, milers de joves d'arreu dels Països Catalans es van trobar en l'onzena edició de l'Acampada Jove per celebrar els 75 anys de les JERC.

JORDI OSET / JERC

JORDI OSET / JERC

JORDI OSET / JERC

JORDI OSET / JERC

JORDI OSET / JERC

JORDI OSET / JERC

JORDI OSET / JERC

JORDI OSET / JERC

JORDI OSET / JERC

El festival organitzat per les JERC va batre en la seva onzena edició totes les expectatives i més de 38.000 joves van participar en l'esdeveniment juvenil de referència dels Països Catalans. La segona edició celebrada a Sant Celoni, del 13 al 15 de juliol, situa aquesta població del peu del Montseny com la capital juvenil i compromesa del país. A les 12 del migdia de dijous ja hi havia més de 2.000 persones fent cua per entrar abans que s'obrissin les portes. Amb aquest inici, la cosa ja prometia. Aquesta gran assistència provocà el rècord del festival que ja fa temps que és el més multitudinari de casa nostra. Autocars de tota la geografia catalana van ser els encarregats de fer realitat la xifra.

Música compromesa, joves compromesos

L'Espai Independència, situat al camp d'atletisme de Sant

Celoni, va aplegar les desenes de milers de joves cada nit per escoltar els principals grups musicals de l'escena catalana i europea. I només en aquest espai, la Carpa Cultura també acollia els concerts de petit format —organitzats per la Fundació Cultura, la revista Enderrock i Música Global— i, paral·lelament i després dels concerts principals, es convertia en la carpa de música disco amb la Gresca Catalana de Carles Pérez i l'Espai Flaix amb Jordi Véliz i Dave Creys.

Ara bé, el que esperava més la gent va ser sobretot tres grups: els escocesos Paradise Lost, Soziedad Alkoholika i Lax'n'Busto. Els primers eren els caps de cartell internacional, els bascos prenién rellevància perquè el PP va voler censurar-los, mentre que el grup del Vendrell celebrava el seu vintè aniversari dalt dels escenaris.

La proposta musical es va

plantejar com una retrospectiva de les edicions anteriors, un repàs als darrers deu anys d'història. Molts grups ja hi havien actuat en més d'una ocasió. Una tornada als orígens que homenatgen els 75 anys de les JERC. Els altres grups presents en aquesta edició van ser: Gossos, Companyia Elèctrica Dharma, Pere Espinosa, Frenètic, Whisky'n's, Aramateix, Mesclat, els bascos Skalariak i Betagarri, Dr. Calypso, La Gossa Sorda, Miquel Abras, Gataca, Rauxa, Gertrudis, els alemanys Dr. Ring Ding, els madrilenys Boikot, Oprimits, El Trobador de Rovellons, Òwix, The Companys, Orquestra Siderúrgica, Segle XIII, Lluís Vicent Banyuls i Atzur.

Per fer a tothora i a tot arreu

De festa tota la nit, però activitats a tort i a dret tot el dia. Tres espais van ser els que van acollir tots els actes di-

ürns. L'Espai Cultura oferia 1000 m2 per a exposicions, tallers, xerrades, debats i concerts de petit format, així com un restaurant de 400 m2. L'Espai Natura eren 5.000 m2 de bosc per practicar esport, descansar, passejar o simplement per trobar ombra. L'Espai Socialisme o zona d'acampada eren 50.000 m2 amb tots els serveis i hi havia batucades, gegants i grallers.

Al primer espai s'hi van realitzar quatre xerrades de diferent temàtica: *El procés de Bolonya i la privatització de la Universitat*, *Els poders fàctics i la destrucció del territori*, *El socialisme a la pràctica: igualtat de drets i El comerç contra el capitalisme*. A més, la Carpa Cultura va acollir l'acte polític central el 15 de juliol amb representants d'organitzacions juvenils internacionals i els parlaments del portaveu nacional de les JERC, Pere Aragonès, i de l'exconseller de Co-

merç, Turisme i Consum de la Generalitat de Catalunya, Josep Huguet.

La BBC es fixa en l'Acampada Jove

El 13 de juliol l'Acampada Jove va comptar amb la presència de la cadena britànica BBC World, que es troba al nostre país fent un reportatge sobre el catalanisme. Els periodistes anglesos van valorar positivament el festival i van apreciar, entre d'altres, la presència de grups punters a nivell europeu com Paradise Lost o Dr. Ding Ring, que queden perfectament combinats amb l'àmplia oferta de música i cultura catalanes.

Així, doncs, l'Acampada Jove continua mantenint-se en l'elit dels festivals europeus, fet comprovable per la gran afluència de públic i amb la cobertura de l'esdeveniment per part de cadenes internacionals.

OPINIÓ

Pere Vigo

Secretari de Política Territorial

El dia de demà, què cuinarem?

La urbanització desfermada que sofreix el nostre territori és la causa de problemes de caire social, econòmic i ambiental, tant a curt com a mitjà i llarg termini.

Davant aquesta tendència consumidora de sòl, ens cal planificar on, com i quant volem créixer; hem de tornar a connectar les nostres formes de coneixement i cultura amb el territori, preservar el patrimoni agrícola construït durant generacions entorn dels assentaments humans, establir àrees de connectivitat amb els espais més ben conservats, rearticular l'àmbit local de forma integrada amb els ecosistemes que l'acullen, i també regenerar els nuclis urbans i els espais de «no lloc» creats en els creixements perifèrics.

En definitiva, és imprescindible i urgent racionalitzar l'ocupació del sòl, bé únic i limitat, i cal planificar i definir els plans territorials parcials i els plans directors urbanístics.

Si, com deia Josep Pla, la cuina és el paisatge a la cassola; el dia de demà, què cuinarem?

Les Comissions Sectorials presenten la proposta de programa al Consell Nacional

↑ El programa definitiu serà la suma de les propostes del partit i les recollides de la ciutadania. A la imatge, la trobada a Blancafort el 25 de juliol, per escoltar les propostes de la gent.

MACIÀ SERRA

El passat 22 de juliol la vicesecretària general, Carme Capdevila, va presentar al Consell Nacional la proposta de programa electoral per a les properes eleccions al Parlament de Catalunya. La vicesecretària va destacar-ne diversos aspectes.

El primer és que és un programa de govern i aprofita tota l'experiència d'haver-ne format part. Així, en l'elaboració hi ha participat activament

la gent que havia estat al Govern en llocs destacats. El segon aspecte — que té un marcat accent social, no en va del primer eix dels quatre en què es divideix el programa— és el que parla de la política social entesa en un sentit ampli. I el tercer punt, que per fer-lo s'ha comptat amb molts àmbits del partit per aprofitar al màxim el potencial que tenim.

Així, hi han participat les vint-i-tres sectorials, moltes sectorials de les

Federacions Regionals, exmembres del Govern, la Secretaria de la Dona i les JERC, entre d'altres.

El programa es divideix en quatre eixos, que són els següents:

1) Un país compromès amb la millora de la qualitat de vida de les persones, en el qual hi ha les propostes de benestar social, educació, seguretat, etc.

2) Una societat moderna per a un país integrador i lliure, en què hi ha les propostes per a la joventut, la cultura o les polítiques de dones, etc.

3) Un territori viu per a un país de futur, en el qual apareixen les propostes d'habitatge, medi ambient, infraestructures, etc.

4) Un país de gent emprenedora amb treball per a tothom, en què hi ha les propostes en els àmbits d'economia.

Els títols ja demostren cap a quina direcció es vol anar, que és la de continuar aprofundint en les polítiques socials i reafirmar la nostra identitat com a país des del Govern de la Generalitat de Catalunya.

David Minoves és escollit president de la Comissió Sectorial de Cooperació, Pau i Solidaritat

L'assemblea sectorial del 29 de juny va escollir com a nou president de la comissió a David Minoves, exdirector de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament (ACCD) de la Generalitat de Catalunya. Minoves també ha estat president de les JERC de Barcelona (1992-1994), secretari general de les JERC (1994-1996), pre-

sident de la Federació de Barcelona d'Esquerra (1996-2000), responsable de Moviments Socials d'Esquerra (2001-2004), assessor d'Esquerra a la Mancomunitat de Municipis de l'AMB (1999-2004), col·laborador de diferents ONG i moviments pacifistes i participant del Fòrum Social Mundial de Porto Alegre.

ENTREVISTA

Jordi Surinyach. President de la Comissió de Garanties

«La nostra funció és fer una correcta interpretació dels Estatuts del partit i preservar els drets democràtics de la militància»

Quina és la feina de la Comissió de Garanties?

Ha de tenir cura de la correcta aplicació i interpretació tant dels Estatuts com de la Carta Financera i del Codi Ètic. També té les funcions de vetllar pel respecte a la democràcia interna i dels drets de la militància per part dels diferents òrgans territorials del partit. L'altra funció, igualment rellevant, és la instrucció

dels expedients disciplinaris iniciats pels òrgans territorials i, per tant, l'enjudiciament d'aquelles conductes suposadament contràries als Estatuts. Aquests expedients han de ser tramitats amb total garantia per la persona afectada, que n'ha de tenir coneixement i que pot proposar les proves que consideri pertinents per defensar-se.

Qui la compon?

Som tres. Jo mateix, que la

presideixo; en Jordi Vila, de Sant Feliu de Guíxols, i la Natàlia Garriga, de Barcelona i que fa les funcions de secretària; és a dir, dóna fe dels acords adoptats. Els membres de la Comissió hem estat elegits pel Consell Nacional, i pertànyer-hi és incompatible amb ser membre de l'Executiva Nacional.

Cada quan es renova?

Cal renovar-la en el Consell Nacional posterior a la cele-

bració de cada Congrés Nacional. En els casos de vacants d'algun membre, s'ha de comunicar al Consell Nacional perquè cobreixi la vacant que s'hagi produït.

Hi ha molta feina al llarg de l'any?

La Comissió de Garanties hi és per resoldre qualsevol problema sorgit internament, intentar entendre les diferents posicions, però sempre ha de vetllar perquè es faci una cor-

recta interpretació dels Estatuts del partit i ha de preservar els drets democràtics de la militància. Els malentesos que es produeixen en el debat intern és un altre motiu de la nostra intervenció. També tenim la funció de proposar al Consell Nacional les sancions adients per la conducta d'algun militant que hagi estat contrària als Estatuts, al Codi Ètic o a la Carta Financera.

Els directors de campanya de les eleccions municipals fan la primera jornada de formació

**PROGRAMA MARC ELECTORAL
ELECCIONS MUNICIPALS 2007**

esquerra

□ NEUS LLOVERAS

El 5 de juliol, prop d'un centenar de persones del món local d'Esquerra es van reunir en la primera trobada de directors de campanya amb vista a les eleccions municipals del 2007. Al llarg de la reunió es van explicar les funcions bàsiques d'aquesta nova figura que s'ha impulsat per primera vegada des de la Secretaria de Política Municipal d'Esquerra. La figura del director o directora s'ha creat amb la intenció que les candidatures disposin d'una campanya planificada, amb els objectius ben marcats i que, en definitiva, ajudin a enfortir el partit tant a nivell municipal com nacional. Es tracta d'una figura estratègica que ha d'intentar aconseguir una campanya oberta, participativa i que impliqui la gent. A més, la Secretaria ja ha elaborat el *Programa Marc Electoral* per a les municipals.

OPINIÓ

Miquel Aguirre

Assessor de la
Diputació de Girona

La direcció de campanya

La direcció de campanya s'ha d'entendre, per començar, com una peça que fa d'enllaç entre el municipi i la xarxa del partit. Això és fonamental per optimitzar esforços, no repetir feines i aconseguir més fàcilment els objectius proposats. La direcció també ha de ser clau per activar tota l'empenta i la capacitat que hi ha en el nostre projecte local.

Aquesta figura ha de tenir l'encàrrec de coordinar i motivar grups de persones, i fer-ho des de tots els vessants que inclou una campanya: l'estratègia, l'elaboració de programa, la logística, la comunicació, i molts altres que puguin sorgir.

Ja no es tracta de pensar en la campanya com un conjunt d'accions reduïdes als quinze dies de la brega electoral, sinó que ha de voler dir una estratègia sostinguda al llarg del temps. La campanya ha de cosir una xarxa robusta entre el partit i la ciutat. Una xarxa que afavoreixi un diàleg ric i fluid entre nosaltres i el nostre electorat.

Perquè l'èxit del partit a escala local no ha de centrar-se solament en l'aventura electoral, sinó en la creació d'un potent entramat que ens vinculi al municipi, que sigui el forjat que asseguri el nostre projecte local més enllà de les eleccions. La direcció ha de saber, doncs, mobilitzar el màxim de gent possible en la campanya com a primera passa en la confecció de la xarxa.

ENTREVISTA

Eva Boixadé

«Els problemes dels pobles petits són les noves tecnologies i l'aigua»

Alcaldessa de Lluçà

A Lluçà l'Ajuntament és monocolor, amb set regidors associats en una llista per Esquerra. Era el primer cop que et presentaves?

Com a alcaldessa sí, però anteriorment havia estat regidora durant vuit anys. Llavors tots els regidors estàvem associats en una llista per Convergència. Però quan l'alcalde va plegar i vam refer la llista, la majoria de persones que l'integràvem érem més properes a Esquerra i, de fet, dos dels regidors ja n'eren militants.

Ens quins projectes heu estat treballant durant aquest mandat?

Bàsicament en dos: d'una banda, en l'obertura d'un nou carrer i, de l'altra, en la venda de parcel·les promogudes i gestionades per l'Ajuntament. Es tracta de parcel·les de protecció oficial, que aquí encara no se

n'havien fet, i també d'altres que no ho són. També hem arranjat carrers, hem treballat en la redacció del projecte de la planta de depuració de les aigües residuals de Santa Eulàlia de Puig-oriol (Lluçà també té aquest nom), i estem a punt de signar un conveni amb el bisbat per dinamitzar el monestir de Lluçà.

Lluçà té poc més de 250 habitants. Quines són les principals mancances d'un municipi petit del Lluçanès?

Sobretot les relacionades amb les noves tecnologies. Tot i que sembli difícil d'entendre, encara tenim problemes amb la cobertura del telèfon convencional, imagineu amb el mòbil. La banda ampla no ens arriba i sempre hem d'estar pensant en solucions imaginatives. Ara, per exemple, estem treballant en el sistema Wi-Fi Net, una xarxa ciutadana que facilita l'accés a Internet. D'altra banda, les experiències que s'havi-

en impulsat des del Govern en aquesta matèria no han acabat de funcionar. Un altre dels problemes que tenim és el relacionat amb l'aigua. Tenim un centenar de cases de pagès ubicades lluny de les captacions d'aigua municipal. El propietari s'ho ha de costejar i en general són obres cares.

De set regidors, només l'alcaldessa és dona. És difícil aconseguir la paritat en municipis petits?

És difícil tant en municipis grans com petits. Potser sí que hi pot haver influència una mica la tradició que hi ha per la zona d'estar més amb la família, i el fet que una dona hagi de fer un sobrefforç per dedicar-se a la política. Jo no he tingut cap problema amb els companys regidors per ser l'única dona, al contrari. I amb vista al 2007, tret d'algun canvi, probablement la majoria repetirem.

Principals funcions del director de campanya

NEUS LLOVERAS

↑ Un moment de la jornada de directors de campanya.

A partir del setembre, les seccions locals, els grups municipals i les persones que conformin la candidatura hauran de començar a treballar pensant en el 2007.

És important també que, a més de comptar amb un director de campanya, es tingui present la figura de la persona responsable de campanya, que es fa càrrec de la logística i les qüestions més organitzatives.

També es van remarcar els deures bàsics a complir pel director:

- Planificar la campanya electoral.
- Supervisar i coordinar les

accions i els àmbits temàtics.

- Coordinar els equips que conformen els membres de la campanya.

- Reunir el personal col·laborador necessari.

- Responsabilitzar-se de l'elaboració del mapa polític electoral i de fixar-ne els objectius.

- Establir la prioritització de l'electorat.

- Ser la persona de contacte entre la candidatura municipal i la Secretaria de Política Municipal.

- Informar la Secretaria de Política Municipal de l'evolució de tot el seguiment de la candidatura.

L'Assemblea d'Esquerra a Mallorca opta per una coalició amb igualtat entre els partits de les Illes

◇ JOAN LLODRÀ

L'Assemblea d'Esquerra a Mallorca decidí el 2 de juliol, per unanimitat de les 72 persones militants assistents, autoritzar la direcció del partit a iniciar les converses amb vista a les eleccions autonòmiques del 2007. Concretament, l'Assemblea acordà que la direcció del partit està autoritzada a establir converses amb altres partits per fer una coalició preelectoral per a les eleccions autonòmiques de 2007 a Mallorca, sempre que es garanteixi un programa amb els objectius polítics establerts al darrer Congrés i que la participació i representació amb els altres partits sigui, en termes d'igualtat, a tots els efectes. En al·lusió al Bloc, la militància rebutjà dissoldre's en un nou partit polític i reafirmà Esquerra com l'eina política més útil per arribar a l'objectiu de construir un estat lliure.

↑ La militància d'Esquerra vol la unió dels partits per foragitar el PP del Govern Balear.

En l'informe polític, el president d'Esquerra a les Illes Balears, Joan Lladó, va fer referència al procés de reforma dels

Estatuts, en el sentit que la negativa de l'Estat d'acceptar la voluntat dels parlaments autònoms tanca la porta a la via

autonomista i federalista. Segons Lladó, després d'aquest procés, només queda oberta la via sobiranista per tal d'ar-

ribar a més quotes d'autogovern i benestar per a la ciutadania de les Illes Balears. En aquest sentit, es va mostrar satisfet del resultat i va assegurar que «si la participació a la coalició amb els altres partits és d'igualtat a tots els efectes, aquesta serà la garantia que la coalició sigui sobiranista»; de manera que si dues terceres parts del Bloc són sobiranistes —Esquerra i PSM—, el Bloc ho serà. El president d'Esquerra, finalment, va expressar la necessitat que «el Bloc en garanteixi la suma».

El vicepresident d'Esquerra a les Illes Balears i alhora eurodiputat, Bernat Joan, també es mostrà satisfet del resultat i recordà la conveniència que la coalició tenguí un rumb ideològic clar i que es pugui aprofitar la força dels moviments socials i de la gent no enquadrada directament als partits polítics.

Esquerra denuncia la degradació dels hàbitats de la Serra de Tramuntana de protecció europea

↑ Lillo i Joan a Alaró evidenciaren la degradació de l'espai.

L'eurodiputat d'Esquerra, Bernat Joan, i el secretari de Medi Ambient del partit a les Balears, Joan Vicenç Lillo, es desplaçaren a Alaró per posar d'exemple la pena del Castell com a model de negligència del Govern de les Illes Balears en la conservació dels hàbitats de protecció europea. En aquest cas, així com en el de molts altres indrets de la Serra de Tramuntana declarats LIC (Lloc d'Interès Comunitari), de fa molts d'anys la presència de ramaderia intensiva ha posat en perill l'equilibri dels ecosistemes d'alzinar, ullastrar i altres comunitats vegetals riques en endemis-

mes. L'obligació de preservar l'indret mitjançant mesures que permetin un estat favorable d'aquests hàbitats no ha estat complerta per la Conselleria de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears. En aquest cas, però, l'àmbit europeu de protecció que suposa la declaració LIC fa que la Comissió Europea hi pugui intervenir per, com a mínim, fer una crida d'advertència a les persones responsables de la mala gestió. Així mateix, Joan Vicenç Lillo ha anunciat la presentació de dues preguntes a la Comissió Europea en relació amb els fets que es denuncien.

Joan Puig denuncia al Congrés la il·legalitat del procés de regulació de la piscina de Pedro J. Ramírez

↑ Lladó, Puig i representants d'entitats davant la polèmica piscina denunciant-ne la il·legalitat.

El diputat d'Esquerra Joan Puig portà a la Diputació Permanent el cas de l'excepció en la Llei de costes perpetrada en favor del director d'*El Mundo* i arrencà el reconeixement de tots els grups —tret del PP— que la Llei de costes s'ha de fer complir a tot el litoral. Joan Puig va defensar el 20 de juliol davant la Diputació Permanent del Congrés la necessitat que el director general de Costes, José Hernández, comparegués davant la cambra baixa per donar explicacions arran de la legalitza-

ció de facto per dos mesos de la piscina il·legal que el director d'*El Mundo*, Pedro J. Ramírez, té al terme de Son Servera. Puig va començar la seva intervenció parafrasejant José Luis Rodríguez Zapatero, quan va dir el 15 d'abril de 2004 —durant el discurs de la seva investidura com a president espanyol— que «durant el seu mandat, ningú no estaria per sobre de la llei».

Existeix un informe del mateix director general de Costes remès al jutjat de Manacor, en què es constata que no

existeix en cap document públic que s'hagi atorgat mai la concessió de la piscina de la casa de Pedro José Ramírez. Segons Puig, mai no ha existit cap permís, perquè, segons aquest document del Ministeri, la concessió de la piscina no consta en cap registre públic, de manera que la il·legalitat encara és més flagrant, i és encara més greu que el PSOE permeti una excepció segons una suposada regularització de l'any 2001 que no consta enlloc. PSOE i PP s'oposaren a la compareixença urgent del director general de Costes, tot i que totes les formacions —excepte el PP— compartiren i reconegueren que no pot haver-hi cap excepció en la Llei de costes i que el litoral s'ha de recuperar i netejar d'il·legalitats.

Puig també va denunciar que el president d'Esquerra a les Balears, Joan Lladó, així com diversos membres d'altres partits polítics i entitats socials de Mallorca han estat citats a declarar davant el jutge pel fet d'haver realitzat una roda de premsa en què denunciaven el cas.

Esquerra preveu un augment substancial de candidatures municipals per al 2007

↑ Lupe Ferrer, la primera per l'esquerra, serà la candidata de Xàtiva.

↑ Imatge de la l'Escola d'Estiu d'Esquerra - País Valencià.

RAÛL GARAY

El compte enrere per a les eleccions municipals de maig de 2007 ja ha començat i Esquerra-País Valencià està treballant a ple rendiment per tripliar les candidatures que es van presentar el 2003 (una vintena). A hores d'ara, algunes seccions locals ja han triat cap de llista, com Elx (Josep-Amílcar Albert), Catarroja (Marc Muñoz), Xàtiva (Lupe Ferrer) o Crevillent (Joan-Miquel Tomàs) i moltes més estan en procés d'eleger-lo. Com a novetats destacables, Esquerra presentarà llista en ciutats importants de la comarca de l'Horta —com Torrent, Alboraià o Montcada— i serà present per primera vegada a la comarca del Camp de Morvedre, amb candidatures almenys a Sagunt i Albalat dels Tarongers (on ja s'ha triat Rafa Asensio com a cap de llista). Altres municipis importants on hi haurà candidatura republicana seran Vinaròs, Benicarló, Nules, Carcaixent, Cullera, Alzira, Alcoi o Xixona.

Escola d'Estiu a Gandia

D'altra banda, cal dir que el 16 i 17 de setembre se celebrarà a Gandia la II Escola d'Estiu d'Esquerra - País Valencià, a les instal·lacions de la Universitat Politècnica de València. Aquesta escola de formació serà una eina fonamental per preparar les eleccions municipals, ja que tractarà sobre plans estratègics i models de ciutat. Consistirà en un seguit de conferències i tallers pràctics entorn de les actuacions municipals que es poden dur a terme sobre urbanisme, immigració i economia, i com elaborar un discurs polític.

OPINIÓ

Raül Garay

Secretari d'Imatge i Comunicació d'Esquerra - País Valencià

Que no miren tant al cel...

La visita del papa Benet XVI a València per l'anomenada «Trobada Mundial de les Famílies» ha anat acompanyada d'un descomunal balafament de diners públics impropis d'un estat aconfessional. Més de 30 milions d'euros ens ha costat als valencians i valencianes, creients i no creients, l'òpera bufa d'un Papa megalòman que, mentre deia missa en un escenari digne dels Rolling Stones, no era conscient —o potser sí— que desenes d'immigrants i captaires que dormen sota els ponts del lilit del Túria eren literalment agranats perquè no crearen males consciències...

El govern valencià de l'Opus Dei —altrament dit govern Camps— ha creuat la ratlla del que és permisible en un estat aconfessional i no ha tingut cap escrúpol a malbaratar diners de tots per fer exaltació de la doctrina catòlica més homòfoba i reaccionària. Mentre aquesta orgia nacionalcatolicista tenia lloc al cel —incloent-hi intents d'agressió per part d'alguns pelegrins als qui gosaven discrepar de la comèdia papal— a la terra, però, les coses eren més dramàtiques. 42 persones perdien la vida en un accident al metro de València provocat per l'estat tercermundista de la línia 1, degana de la xarxa. I el senyor Camps dilapidava els diners de tots i totes en actes propagandístics en comptes d'invertir-los en coses de profit com millorar els serveis públics. Esquerra, per via del seu president, Agustí Cerdà, ha demanat la dimissió del president Camps per incompetent, per nomenar escolanets en comptes de responsables polítics, i ha assenyalat que «Camps, encara que siga devot exemplar de l'Opus Dei, hauria de tindre clar que és president de tots els valencians i valencianes i es deu a l'interès general, no als interessos particulars de la cúria vaticana més reaccionària. En comptes de mirar al cel, que mire més a la terra».

Esquerra pregunta al govern espanyol com garantirà els drets de la societat catalanoparlant a la Justícia

↑ Cerdà, acompanyat de Joan Puigcercós.

Esquerra va presentar al Congrés dels Diputats diverses preguntes parlamentàries entorn de l'episodi viscut per un ciutadà valencià, a qui una sentència de l'Audiència Provincial de València l'ha acusat de «dificultar el procés i fer perdre temps» pel fet d'expressar-se en català durant el judici.

El diputat valencià Agustí Cerdà va

lamentar que jutges i magistrats veuen l'ús del català per part de la ciutadania «no com un dret sinó com un caprici, i posen les persones que s'hi expressen sota sospita. Això és molt greu, perquè sembla contribuir a generar entre la justícia una imatge negativa que pot influir en la seua decisió final». Cerdà també va preguntar al go-

vern espanyol quines mesures de tota índole pensa prendre «per complir l'article 9 de la Carta Europea de Llengües Minoritàries, que té en compte el dret a expressar-se en un procés en una llengua distinta del castellà sense despeses addicionals».

El dirigent republicà també va demanar «quins acords de cooperació ha mantingut el Govern amb la Generalitat Valenciana per tal d'impulsar l'ús del català en la justícia» i «quines inversions s'han realitzat per a la formació i normalització lingüística del personal de justícia en l'àmbit territorial valencià». Cal recordar, finalment, que el Grup Parlamentari d'Esquerra ha registrat una proposició no de llei al Congrés perquè es garantisquen els drets lingüístics de tota la ciutadania que parla una llengua oficial del País Valencià, ja siga el castellà o el català.

DEPARTAMENT DE CONSELLERIA PRIMERA

- Regulació per llei de la figura del conseller primer de la Generalitat i organització del Govern en comissions
- L'Oficina Antifrau preservarà la integritat del sector públic
- Reforçament de les delegacions territorials del Govern i noves subdelegacions a la Catalunya Central i a l'Alt Pirineu i Aran
- La Comissió Catalunya 2014 divulgarà la memòria de la Guerra de Successió
- Recuperació de la memòria de l'antifranquisme mitjançant el Memorial Democràtic (PRE+REP).
- Regulació de l'obertura de fosses de la Guerra Civil i la postguerra
- Impuls a l'Euroregió Pirineus-Mediterrània
- Obtenció de l'ús oficial del català a les institucions europees en alguns casos
- Participació de la Generalitat en les decisions de la Unió Europea (PRE+TRI+BEF+MAH)
- Creació de Lingüamón - Casa de les Llengües com a referent internacional de les llengües del món
- Impuls a la internacionalització de l'esport català amb el Consolat de l'Esport i la Direcció de Projecte Exterior de l'Esport, amb l'objectiu d'establir una xarxa de relacions internacionals i impulsar la presència a l'exterior de l'esport i els esportistes catalans. La voluntat és aconseguir el reconeixement internacional de les seleccions catalanes i convertir Catalunya en escenari de deu grans esdeveniments mundials cada any.
- Impuls de la televisió digital terrestre (TDT)
- 17,3 milions d'euros per a subvencions als mitjans de comunicació durant el 2006 a través d'un concurs públic i transparent per primera vegada (PRE+CLT)
- Regulació de l'audiovisual: lleis de l'Audiovisual, del CAC i de la Corporació Catalana
- Acord per a la recepció d'IB3 i TV3 a Catalunya i a les Illes Balears
- Nou impuls a l'Agència Catalana de Notícies (ACN)
- Llibre blanc per al tractament de la joventut en els mitjans comunicació
- Nou instrument per a la medició de les audiències als Països Catalans

- amb el Baròmetre de la Comunicació i la Cultura fins al 2008 (PRE+CLT)
- Pla de govern per a la prevenció de riscos laborals (2005-2008) (TRI+SLT+GAP+EDC+PRE+UNI+INT+ECF+JUS+PTO+ARP+BEF)
- Renovació del Gencat.net, amb continguts i serveis més accessibles
- 168 noves instal·lacions esportives per al 2008 amb 92 milions d'euros, beneficiant més de 600.000 persones
- Impuls de l'esport als centres educatius (PRE+EDC)
- Pla d'alt rendiment esportiu català
- Centres de Tecnificació Esportiva a Ripoll i Roses, un centre especialitzat de tecnificació d'esquí alpí a la Vall d'Aran i un centre d'esquí de fons a la Seu d'Urgell
- Creació de la Confederació Esportiva de Catalunya
- Pla per a la no-discriminació dels homosexuals i transsexuals
- Un 18% més d'ajuts al teixit associatiu juvenil i un 59% més en els fons de suport a les polítiques de proximitat per al jovent
- Foment de la laïcitat i el respecte a la llibertat religiosa
- Avantprojecte de Llei de Polítiques de Joventut de Catalunya
- Més de 900 actuacions en polítiques de dones a través del V Pla d'acció i desenvolupament de les polítiques de dones a Catalunya 2005-2007
- Primers jutjats de violència contra les dones (PRE+JUS).
- Protocol Marc i el Circuit Nacional per a l'eradicació de la violència masclista, iniciatives de coordinació interdepartamental i interinstitucional.
- Foment de l'ús social del català amb el Pla d'acció de política lingüística (PRE+CLT).
- Plans pilot d'acolliment lingüístic a set ciutats
- Cursos de normalització lingüística per a 78.000 persones
- Campanya "Dóna corda al català"
- Obertura de cinc Oficines de Garanties Lingüístiques
- El Servei Català del Doblage assumeix la versió catalana de 350 pel·lícules cada any
- Creació de l'Agència Catalana del Multilingüisme.
- Promoció de 15 Borses Joves d'Habitatge per 4.500 joves (PRE+MAH)

DEPARTAMENT DE GOVERNACIÓ I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

- La Llei d'incompatibilitat dels alts càrrecs garanteix la transparència
- Apropament de les administracions a la ciutadania via internet i telèfon, i reforça així l'Administració Oberta de Catalunya (AOC). A més, impulsa el TRAM, un projecte que permet posar a l'abast dels municipis els 36 tràmits municipals més comuns.
- Impuls de les mesures legislatives relatives a l'organització de la Generalitat per arribar a un Estatut de la funció pública
- Projecte de llei perquè les alcaldies i regidories dels ajuntaments de menys de 20.000 habitants rebin una compensació econòmica per la seva dedicació al treball públic
- Pla estratègic per la conciliació de la vida laboral i familiar i s'aprova el Projecte de llei de conciliació del funcionari
- La normativa equipara la filiació biològica i les adopcions i acolliments, i també les unions estables de parella, tant heterosexuals com homosexuals, i els matrimonis. La proposta incorpora, entre altres novetats, el permís de paternitat de quatre setmanes i la possibilitat de compactar les hores de reducció de jornada en jornades consecutives senceres. A més, s'inclouen mesures per a les funcionàries víctimes de violència domèstica, que podran sol·licitar permís i excedències sense límit de temps, i tindran preferència per a la mobilitat laboral (GAP + BEF)
- Increment d'un 50% els recursos destinats als municipis, amb 81 milions per als municipis i 34 per als consells comarcals
- Nou programa d'ajuts per a petits municipis amb més de 6 milions d'euros
- Llibre blanc de la funció pública catalana, que radiografia la situació actual de la nostra funció pública i inclou 88 recomanacions per a elaborar un conjunt de mesures normatives. Els tres eixos centrals d'aquest futur model són una funció pública catalana, professional i gestionada amb eficàcia.
- Creació d'una política pública de suport a les Comunitats Catalanes de l'Exterior (CCE): augment del suport institucional i financer a les CCE (d'1 milió d'euros a 2,5 milions d'euros); reconeixement de deu noves CCE i creació de les xarxes de CCE d'Amèrica Central, Mèxic i Carib i Amèrica del Nord (que se sumen a les ja existents a Europa i al Con Sud); creació d'una línia de subvenci-

- ons per rehabilitar seus històriques; nou programa d'estades de joves catalans a les CCE; ajuts per veure TVC per Internet; i acord amb el COPCA per impulsar el suport a les associacions d'empresaris i empresàries catalans de l'exterior.
- Suport a la presència de catalans i catalanes en organitzacions internacionals amb la creació de la beca Canigó i el Programa Ítaca.
- Per primera vegada, organització de missions d'observació electoral en països en conflicte i post conflicte, i ha aconseguit el reconeixement de la Unió Europea i de l'OSCE: eleccions presidencials i parlamentàries a Palestina i referèndum d'independència a Montenegro.
- Creació de la primera revista de projecció exterior del Govern, el *Catalonia News* arriba en tres idiomes als governs estrangers, a les institucions europees, a les ambaixades i consolats presents a l'Estat, als principals mitjans de comunicació europeus, als corresponents estrangers presents a l'Estat i a totes les Comunitats Catalanes de l'Exterior.
- Ampliació del camp d'actuació en cooperació a països en conflicte i post conflicte, on s'ha treballat en construcció de pau i acció humanitària.
- Constitució del Consell Català de Foment de la Pau, per crear posteriorment l'Institut Català Internacional per la Pau (ICIP)
- Els ajuts a les ONG han crescut un 70% de mitjana entre el 2004 i el 2006, per mitjà de convocatòries públiques anuals amb concurrència, de manera que s'han passat de 2 a 8 convocatòries (cooperació, sensibilització, construcció de pau, programes pluriennals, educació, joventut, acció humanitària i estructures).
- Posada en marxa del registre de les ONG catalanes
- Els fons destinats a la cooperació al desenvolupament augmenten un 105% amb l'objectiu d'arribar al 0,7%
- Catalunya signa acords amb organismes de l'ONU a escala mundial, sent el primer govern subestatal en fer-ho amb la Campanya del Mil·lenni, el Programa per al Desenvolupament (PNUD), el Fons de Població (UNFPA), el Fons de Desenvolupament per a la Dona (UNIFEM) i l'Agència per als Refugiats (ACNUR). Peoners en col·laborar amb el Fons Global contra la sida, la malària i la tuberculosi.

Gràcies a Esquerra, la legislatura va iniciar el gir social i nacional que necessitava Catalunya

◇ IOLANDA LLAMBRICH

Des del Grup Parlamentari d'Esquerra es fa un balanç positiu de la legislatura que s'acaba. En paraules del portaveu, Joan Ridao, «vam venir al govern catalanista i d'esquerres per propiciar l'alternança i la regeneració democràtica que es feia necessària després de vuit anys d'aliança CIU-PP». Aquesta aposta, segons Ridao, també «permetia catalanitzar l'esquerra i fer-la més transversal, i alhora imprimir un gir social en la governació del país».

Sens dubte aquesta ha estat una legislatura marcada per l'Estatut. L'Estatut aprovat pel Parlament el 30 de setembre era un projecte ambiciós que posava la primer pedra per aconseguir un autèntic gir en les relacions de Catalunya amb l'Estat espanyol i permetia en quinze anys assolir un finançament en la línia del concert econòmic.

Després de la retallada a Madrid i de la foto Zapatero-Mas, Esquerra votà en contra d'un projecte d'Estatut desvirtuat i que no representa l'autèntic canvi que s'estava demanant.

Però tantes hores de treball i tants esforços que Esquerra ha posat en la redacció d'un nou Estatut han servit per comprovar, per una banda, «les limitacions del marc constitucional que impedeixen avançar en la direcció federal» i, per l'altra, ha permès també comprovar que l'Espanya plural no ha estat possible per manca de voluntat dels qui tant n'han parlat en els seus discursos. Parlant de projectes aprovats, cal destacar sobretot el Pacte Nacional per a l'Educació i, en aquesta darrera etapa, la Llei de prestacions econòmiques d'assistència social.

Altres projectes que s'han aprovat durant aquesta legislatura són la creació de l'Agència Catalana de Serveis a la Joventut; l'exercici de professions titulades i de col·legis professionals; la Llei de mesures de conciliació de la vida personal, familiar i laboral, i la modificació de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

La legislatura es podria dividir en dues etapes molt diferents: una primera etapa

PARLAMENT DE CATALUNYA

↑ La legislatura va començar amb bon peu. Esquerra va recuperar la presidència del Parlament, ocupada per última vegada entre el 1980 i el 1984 per Heribert Barrera.

IOLANDA LLAMBRICH

↑ La comissió de l'Estatut ha centrat l'actualitat legislativa els darrers tres anys.

amb Esquerra al Govern en què s'impulsen les polítiques socials, i una segona etapa que s'inicia a partir de l'11 de maig, amb la sortida «traumàtica» dels consellers d'Esquerra del Govern davant la negativa a donar suport a un Estatut retallat i irreconeixible respecte del text del 30 de setembre aprovat pel Parlament. A partir de la sortida d'Esquerra del Govern s'inicia una nova etapa i es fixen les noves línies estratègiques de l'activitat del Grup Parlamentari: les mans lliures, evitant l'obstruccionisme i, per tant, no votant a favor de cap esmena a la totalitat ni reprovació del Govern. Aquesta nova etapa dei-

xarà en evidència un govern socialista provisional que tenia per davant quatre úniques sessions plenàries. En aquesta etapa l'activitat del grup s'ha centrat en les iniciatives d'impuls i de control del Govern.

En el darrer ple el president de la Generalitat, Pasqual Maragall, va convocar la cita electoral per al dimecres dia 1 de novembre. En aquesta darrera etapa del Govern, tal com ha destacat el portaveu del grup parlamentari, Joan Ridao, «els socialistes pensaven que sense Esquerra governarien millor i s'ha demostrat que això no és així, amb una darrera crisi entre Mara-

gall i el seu partit arran de la data a triar per a la convocatòria electoral. El tripartit pot fer un balanç prou positiu en el terreny de la gestió, a pesar d'alguns episodis de mala imatge. En la perspectiva de l'autogovern, sense tripartit i CiU a l'oposició, no hauria estat possible sacsejar el debat territorial a l'Estat ni obtenir un nou Estatut, per bé que insuficient. El caràcter constituent de la legislatura i l'hostilitat atada pel PP a Espanya han estat experiències que no tenen tant a veure amb la manca de tacte sinó amb la perspectiva d'un tripartit com a factor de renovació i de canvi del model d'estat. Això con-

trasta amb anys d'immobilisme i de peix al cove de Pujol. Socialment, la llista de realitzacions del govern catalanista és llarga (Pacte Nacional per a l'Educació, Acord per a la competitivitat, etc).

Com a resum, un informe de Joan Ridao assenyalava que els departaments de Govern dirigits per Esquerra van elaborar 15 dels 36 projectes de llei aprovats pel Parlament des de l'inici de legislatura, aquesta xifra representa el 41,6% de tota l'acció legislativa impulsada per l'Executiu. Això sense tenir en compte que moltes s'han hagut de quedar al calaix per la fi precipitada de la legislatura

Infraestructures i mobilitat, eixos de l'acció d'Esquerra al Congrés en un mes marcat pel procés de pau al País Basc

□ MATIES RAMOS

El procés de pau al País Basc, iniciat el 22 de març amb l'anunci d'alto el foc permanent per part d'ETA, va monopolitzar el focus de l'activitat política al Congrés dels Diputats durant el mes de juny. El president del Grup Parlamentari d'Esquerra, Joan Puigcercós, va donar públicament el suport a l'inici de les converses minuts després de reunir-se amb el titular espanyol d'Interior. Puigcercós va demanar tranquil·litat a tot els actors implicats i confiança en els gestos que s'engegaran a partir d'ara perquè seran molt necessaris, sobretot en la delicada fase inicial del procés.

Infraestructures i mobilitat, eixos d'Esquerra

El diputat per Girona, Joan Puig, va interpel·lar la ministra espanyola de Foment, Magdalena Álvarez, per les darreres informacions sobre un nou retard en la connexió d'alta velocitat de Catalunya amb

MIQUEL MARTÍN

↑ Durant el juny, Esquerra també va donar suport als acomiadats de SEAT.

l'Estat francès, arran de la negativa del govern francès a fer arribar el TGV a Catalunya per Girona fins al 2030. Álvarez va explicar que el seu ministeri va contactar amb els seus homòlegs francesos i li van garantir que els terminis es compliran segons el que es té previst i sense cap retard. La ministra espanyola de Foment va assegurar que el 2006 el tren de gran velocitat arribarà a Tarragona; el 2007, a l'estació de Sants, i el 2009, a Girona. També va

donar per fet que el mateix any, el 2009, Figueres estarà connectada amb Perpinyà. Esquerra va celebrar l'optimisme de la ministra i va advertir que continuarà atent al compliment d'aquestes promeses davant la importància d'una infraestructura que porta massa anys acumulant un retard inadmissible.

Seguint en matèria de mobilitat i infraestructures, Esquerra va registrar una proposició no de llei que insta el govern de Zapatero a iniciar els trà-

mits per a la posada en marxa del servei «eCall». Es tracta d'un sistema de trucada d'emergència instal·lat en els vehicles que facilita la ubicació en cas d'accident, fet que permet reduir el temps d'arribada de l'assistència mèdica. Segons un informe del Parlament Europeu, la implantació d'aquest sistema permetria salvar fins a 2.500 vides l'any.

L'economia emprenedora i la producció musical en català

El portaveu d'Esquerra en matèria econòmica al Congrés, Joan Puig, va arrencar el compromís conjunt de PSOE i CiU per donar un millor tracte fiscal als inversors privats —els denominats *business angels* o àngels inversors— que aposten per invertir en el finançament d'empreses de nova creació, sobretot entre jovent emprenedor. La proposició no de llei d'Esquerra aprovada en el ple del Congrés també reclama que s'impulsi una

campanya de difusió entre les pimes, universitats i escoles de negocis per donar a conèixer la figura dels *business angels*.

D'altra banda, Esquerra va registrar una proposició no de llei que preveu una sèrie de mesures per promoure la producció musical en les diferents llengües oficials a l'Estat espanyol. Entre les mesures que inclou la iniciativa parlamentària destaca la proposta que el govern espanyol presenti, abans de final d'any, un pla de promoció i difusió que inclogui el conjunt dels estils musicals produïts per les discogràfiques de l'Estat espanyol, i que dediqui una especial atenció als considerats no destinats al gran consum. Finalment, en l'àmbit de la societat de la informació, Esquerra va aconseguir l'aprovació d'una proposició no de llei per afavorir l'accés de les persones amb discapacitat a la Televisió Digital Terrestre (TDT).

Esquerra arrenca el compromís del PSOE de dedicar un mínim del 25% del sòl a habitatge protegit

MINISTERIO DE VIVIENDA

↑ La ministra María Antonia Trujillo i Andreu signant l'acord.

El portaveu d'Esquerra a la Comissió de Foment i Habitatge del Congrés dels Diputats, Josep Andreu, va arribar a un acord amb el Ministeri d'Habitatge espanyol per tirar endavant la Llei estatal del sòl, actualment avantprojecte.

Segons l'acord, la regulació del sòl ha de tenir com a darrera finalitat fer efectius els drets de participació, un medi ambient adequat i un habitat-

ge digne; afavorir un desenvolupament sostenible, i establir un règim de valoracions del terreny sense considerar les seves expectatives urbanístiques. Entre altres mesures, Esquerra ha aconseguit el compromís del govern espanyol i del PSOE que en l'avantprojecte de llei s'inclogui l'obligació de dedicar un mínim del 25% del sòl a la construcció d'habitatge protegit.

ENTREVISTA

Rosa Bonàs. Diputada per Barcelona

«Cal un compromís global contra l'anorèxia i la bulímia»

Quina és la incidència dels trastorns alimentaris en la nostra societat?

Els trastorns alimentaris, entre els quals es troben l'anorèxia i la bulímia nervioses, constitueixen un problema de salut pública emergent que té un fort impacte en la nostra societat. La problemàtica d'aquests factors és tan variada i multifactorial que exigeix atencions i actuacions que incloguin aspectes clínics, familiars, culturals, socials i especialment educatius. Nombrosos estudis apunten que quatre de cada cent joves d'entre dotze i vint-i-un anys pateixen algun tipus de trastorn alimentari.

Quines iniciatives ha impulsat Esquerra per combatre els trastorns alimentaris?

Esquerra va presentar una proposició no de llei a la Comissió de Sanitat que insta el govern espanyol a apro-

var un pla global de prevenció i suport a les persones afectades per l'anorèxia i la bulímia. Entre altres mesures, cal destacar que la iniciativa aprovada insta l'executiu estatal a impulsar i gestionar davant la Unió Europea la regulació de les talles de roba amb la finalitat d'uniformitzar els patrons en tots els països de la Unió, de la mateixa manera que es van homogeneïtzar les talles del calçat. Cal recordar també l'important paper que desenvolupa la publicitat en la problemàtica dels trastorns alimentaris. En aquest sentit, la iniciativa parlamentària explicita que el govern espanyol afavorirà i potenciarà l'autoregulació del sector publicitari, especialment aquell dirigit a l'adolescència.

Quines mesures cal potenciar d'ara endavant?

Cal un compromís global de les administracions per combatre l'anorèxia i la bulímia.

És necessari incorporar noves mesures com la restricció de venda de laxants i diürètics, sensibilitzar i responsabilitzar el personal farmacèutic davant els trastorns alimentaris, ampliar el compromís d'impulsar l'autoregulació del sector publicitari als productes saciants i evitar que atempti contra els bons hàbits alimentaris, o prohibir la difusió de dietes en les revistes no especialitzades. Farem especial incidència en aquests àmbits i en la necessitat que el Ministeri de Sanitat col·labori amb les administracions autonòmiques en l'elaboració d'un pla de formació d'especialistes en trastorns alimentaris, en la creació de centres especialitzats i en la formació d'un cos de psicòlegs especialitzats en la detecció precoç, amb tots els mitjans materials i econòmics necessaris.

EL SENAT DEMANA AL GOVERN LA REVISIÓ DEL PROJECTE DELS NOUS ESPIGONS DE SANT ANTONI

Esquerra demana la fi dels privilegis que l'Estat concedeix a Iberia

☐ JOSEP MARIA ALCOBERRO
El senador d'Esquerra, Lluís Aragonès, va presentar una moció i va demanar diverses compareixences al Senat davant l'anunci d'Iberia de suprimir la majoria de les rutes que operen des de l'aeroport de Barcelona. Aragonès va sol·licitar la compareixença del president del Consell d'Administració d'Iberia, del president d'Aeropuertos Españoles y Navegación Aérea (AENA) i del president del sindicat de pilots, Sepla.

En la moció presentada, s'insta el Govern a garantir que la supressió de les rutes que Iberia opera a l'aeroport del Prat sigui compensada amb l'adjudicació de drets de vol a terceres companyies que es comprometin a mantenir els serveis actuals. També es vol impedir que Iberia pugui traspasar els seus permisos de vol a companyies de baix cost en què participa, com Clickair. Finalment, es demana cancel·lar les assignacions de torns de vols (slots) de què disposa Iberia per cobrir el pont aeri i reassignar aquests

drets seguint procediments de transparència i lliure concurrència, d'acord amb la legislació comunitària.

Aragonès va ressaltar el fet que Iberia pretén eliminar la majoria de les rutes del Prat —per suposats motius de rendibilitat—, però alhora manté el seu actual monopoli sobre el pont aeri Barcelona-Madrid, el de major trànsit del món i el més rendible de la companyia. Va denunciar també que Iberia centralitzarà la seva activitat a Madrid, després de l'adjudicació de la nova terminal 4 de Barajas. Davant la negativa de la ministra de Foment a transferir la gestió de l'aeroport del Prat a la Generalitat, Aragonès va alertar que «això no és el que la classe política catalana ni el teixit empresarial reclamen des de fa anys però, com en altres retallades aprovades amb l'Estatut, això és el màxim que l'Estat concedirà». Però, «l'Estat ens està dient que la part catalana en la gestió del Prat no superarà la d'AENA i Madrid continuarà tenint la paella pel mànec», va concloure el senador.

Espigons a la platja de Sant Antoni

La Comissió de Medi Ambient del Senat va aprovar en una moció instar el govern de l'Estat perquè revisi el projecte que planteja la construcció de dos nous espigons a la platja de Sant Antoni, a la badia de Palamós (terme de Calonge). La moció, defensada per Miquel Bofill, demana que el Ministeri de Medi Ambient reconsideri el projecte inicial, atengui les demandes de les parts afectades i mantingui la inversió prevista. Segons el senador, la proposta del Ministeri «desmantella els espigons actuals, destrueix el biòtop marí que han generat i desfà el sistema de cales». Per a Bofill, cal resoldre els problemes causats pels temporals en un sector de la platja i del passeig marítim de Sant Antoni, però s'ha de modificar substancialment el projecte inicial per aconseguir que sigui acceptat per totes les parts afectades. La moció va ser aprovada per 16 vots a favor (Entesa, PP, PNB, CiU i PAR) i 8 en contra (PSOE).

OPINIÓ

Miquel Bofill

Senador per Girona

Pluringüisme, dret democràtic

La manca de ple reconeixement del català per part de l'Estat com a llengua d'uns territoris i de milions de ciutadans i ciutadanes és un dèficit democràtic greu que no hem deixat de denunciar i intentar corregir amb propostes legislatives i amb fets. Els senadors d'Esquerra hem impulsat canvis substancials en els usos lingüístics al Senat: publicació en català de les iniciatives en els butlletins, formulació en català de preguntes orals als ministres, inici reivindicatiu en català de les intervencions en els plens i ús normal del català a la Comissió de les Comunitats Autònomes, que va permetre que en el debat de l'Estatut es parlés durant cinquanta-cinc hores en català al Senat, malgrat alguns dirigents del PSC que van usar el castellà.

Ara cal plantejar amb més força l'exigència de funcionament plurilingüe del Senat i mirar d'estendre al ple el que ja és normal a la Comissió de les Autonomies. Les eleccions al Parlament que determinen el nomenament de nous senadors són una bona ocasió perquè des d'Esquerra instem tots els partits catalans a una reforma federalitzant del Senat i a la normalització del plurilingüisme en el seu funcionament. Un bon resultat electoral d'Esquerra contribuirà a aquest avanç democràtic.

PARLAMENT EUROPEU

LES JORNADES ES VAN FER APROFITANT EL PROCÉS D'INTEGRACIÓ EUROPEU DEL PAÍS BÀLTIC

Bernat Joan analitza la situació de la minoria russa a Letònia

☐ JORDI SOLÉ

En el marc d'unes jornades de debat organitzades per l'Aliança Lliure Europea (ALE) a Riga (Letònia) el 29 de juny, l'eurodiputat d'Esquerra, Bernat Joan, va defensar la necessitat de trobar elements comuns d'integració que permetin a les minories dels estats bàltics, i particularment a la minoria russa de Letònia, sentir-se part del projecte europeu. La població russa va fer aparició en aquests països des de la invasió soviètica.

L'eurodiputat va recordar el referent que van significar les independències dels estats bàltics per al sobiranisme català, i ha demanat als representants de la minoria russa (el 29% de la població a Letònia) un esforç per acceptar, des de la seva especificitat

↑ Joan amb Tatiana Zdanoka, eurodiputada dels Verds/ALE i copresidenta del partit Pels Drets Humans en una Letònia Unida; Jill Evans, eurodiputada dels Verds/ALE i del Plaid Cymru, i Miroslavs Mitrofanovs, del mateix partit letó.

cultural i lingüística, el projecte comú del poble letó.

Bernat Joan va considerar que cal que les autoritats letones redoblin els seus esforços i tinguin una major cura respecte als drets elemen-

tals de les minories russòfones. En aquest sentit, Joan va manifestar que és urgent trobar solucions constructives al problema dels anomenats «no ciutadans»; és a dir, aquelles persones d'ètnia no letona

que encara avui refusen passar per l'anomenat examen de naturalització per esdevenir ciutadans letons de ple dret. Per a Joan, això constitueix «una greu disfunció per a aquesta nació bàltica, incom-

patible amb el principi d'igualtat, que Europa no es pot permetre». L'eurodiputat eivissenc es va mostrar convençut que «els recels històrics, que en aquesta part d'Europa són molt profunds a causa de l'ocupació soviètica, han de deixar pas gradualment a la voluntat de compartir un futur millor sota uns valors de tolerància i respecte per la diversitat compartits arreu d'Europa». En paral·lel a aquestes jornades promogudes pel partit Drets Humans en una Letònia Unida, que compta amb un representant al Grup Parlamentari Verds/ALE, Bernat Joan es va entrevistar amb el responsable del departament d'antidiscriminació del govern letó, que el va posar al corrent dels projectes governamentals per a la integració i protecció de les minories.

LES ESQUERRES PENDENTS DE LA DECISIÓ JUDICIAL PEL RESULTAT ELECTORAL

El volcà mexicà: López Obrador vs. Calderón

El 2000 Vicente Fox va posar fi a 70 anys d'hegemonia del PRI. Ara, el PRD de López Obrador volia fe acabar segles de desigualtat econòmica i social. Però el resultat de les eleccions està pendent de sentència judicial.

ÒSCAR PALAU I JUST
Periodista
Becari de la Generalitat
de Catalunya a l'Orfeó
Català de Mèxic

Sembla que les esquerres hauran d'esperar per tornar a governar a Mèxic. Pendants de la sentència del Tribunal Federal Electoral (TRIFE), l'ajustat resultat provisional de les eleccions del 2 de juliol atorga al conservador Felipe Calderón, del Partit d'Acció Nacional (PAN), un lleuger avantatge de 0,58 punts sobre el progressista Andrés Manuel López Obrador, del Partit de la Revolució Democràtica (PRD). Només 243.934 d'un total de 41 milions de vots emesos —amb 904.000 nuls entremig— separen un candidat de l'altre en l'elecció amb més rivalitat de la història del país. Però, les denúncies d'irregularitats llençades pel PRD han sembrat una ombra d'incertesa en un país que creia enterrada ja les corrupcions després que l'any 2000, amb la victòria del panista Vicente Fox, es posés fi a set dècades de govern de l'històric Partit Revolucionari Institucional (PRI), el gran derrotat de la present contesa electoral. Milions de persones han sortit al carrer les darreres setmanes per exigir un nou recompte «vot a vot» que esvaeixi qualsevol interrogant sobre la legitimitat del nou president, en el que només pot ser l'apertiu de sis anys d'una alta inestabilitat política. Obrador, de fet, ja ha parlat de «frau» per part de l'Institut Federal Electoral (IFE), àrbitre dels comicis. La democràcia mexicana, doncs, es troba davant una nova i definitiva prova de foc. I la patata calenta és ara en mans de set jutges...

El perredista partia a principi d'enguany com el gran favorit a totes les enquestes. L'intent de desafament a què el va sotmetre l'any passat Fox quan era alcalde de Mèxic D. F. (Districte Federal), per suposades irregularitats en unes expropiacions, va elevar la seva popularitat a la ciutat i el va catapultar a la resta del país, on en les darreres presidencials el PRD no havia estat a l'altura de les expectatives. El carisma d'Obrador i la seva personalitat humil i propera al poble, unit a un discurs clar dirigit a posar fi a la

↑ El PRD ha liderat la protesta contra el resultat electoral.

misèria, el van situar com a principal presidenciable d'un país on les desigualtats entre classes són brutals i la immensa majoria continua vivint sota els llindars de la pobresa. De fet, el seu programa electoral, a més de fer especial èmfasi en les prestacions als sectors socials més desfavorits, tenia com a pal de paller la promesa d'augmentar el sou un 20% al 80% de la població, tots els que cobren menys de 5.400 pesos al mes (uns 400 euros). Amb això pretenia injectar més diners a l'economia, que d'aquesta manera reactivaria el consum, la producció de les empreses i, a la fi, augmentaria els llocs de treball, amb una lògica macroeconòmica immaculada.

D'on volia treure els 100.000 milions de pesos necessaris per fer-ho? De tres grans fonts d'estalvi: el punt final a la corrupció i a l'amiguisme al país, les retallades de sous i dietes a tota la classe política —començant per rebaixar el del president a la meitat—, i l'eliminació de privilegis fiscals, que segons ell fan que els més rics no paguin impostos i es perdi almenys un 50% de la recaptació potencial. No cal dir que l'home no queia gaire bé entre l'empresariat i les classes benestants... Obrador, que s'autoproclama hereu de mites com els revolucionaris Emiliano Zapata i Pancho Villa o Lázaro Cárdenas, el president que va obrir les portes de Mèxic als exiliats republicans, també posava especial èmfasi en la defensa dels drets dels indíge-

↑ Obrador va congrega centenars de milers de persones als seus mítings.

nes. A més, el perredista —que, per cert, entre els postulats de la seva política exterior esmenta explícitament el dret a l'autodeterminació dels pobles— era vist com una figura que potenciaria les ara fredes relacions amb molts països sudamericans, on l'esquerra es troba en plena erupció, en contraposició a un Fox que els havia deixat de banda per mimar més l'entesa amb Bush...

Així, doncs, què va passar perquè s'arribés a la situació d'empat tècnic que va desvelar les eleccions? En un país encara molt influenciable pels mitjans va haver de suportar una campanya infame del PAN i dels sectors més reaccionaris, que el van titllar repetidament de «perill» per a Mèxic, el van comparar amb el dictatorial Hugo Chávez i van arribar a dir que si guanyava el PRD la gent es quedaria sense casa ni feina... En certa manera, doncs, va triomfar el vot de la por en una societat que encara té la fama d'altament conservadora. De fet, les eleccions van deixar un país totalment dividit, i no només entre esquerres i dretes, sinó entre el nord panista i el sud perredista, un tall gairebé perfecte on cadascun es va emportar la victòria en 16 estats. Després d'una nit electoral d'infart, l'escrutini oficial al cap de tres dies declarava Calderón guanyador en un procés avalat pels observadors de la comunitat internacional que van seguir els comicis. Des del primer moment, empa-

rant-se en l'ajustat dels resultats i en irregularitats puntuals detectades en el recompte, Obrador es va negar a acceptar la derrota i va impugnar les eleccions demanant un nou escrutini que les lleis mexicanes només admeten en casos molt concrets.

Des de llavors s'ha iniciat un *tour de force* a tres bandes que ningú no sap com acabarà. Per un cantó, l'IFE no ha parat de fer públiques dades que en teoria contraresten les denúncies de l'esquerra, i ha bombardejat els mexicans —gràcies al seu multimilionari pressupost— amb anuncis que insisteixen en la transparència de la seva tasca. Entretant, el PAN ha insistit que no cal obrir de nou les caselles, i Calderón ja ha començat a exercir de president convocant un govern d'unitat nacional, ja que tampoc no té majoria a les cambres legislatives.

El PRD, mentrestant, gairebé s'ha quedat sol, si bé darrerament l'esquerra francesa ha estat la primera a tot el món a demanar també un nou recompte i s'ha emparat en els observadors de la Internacional Socialista. Ja ha convocat dues assemblees multitudinàries al Zócalo del D. F., el seu feu favorit, i amenaça amb moltes més mesures, pacífiques, això sí, abans que el TRIFE dicta mini, com a molt el 31 d'agost. No ho té gens fàcil el tribunal perquè, en un país amb aquests precedents de corrupció, si la decisió no li és favorable el PRD podrà apel·lar durant els propers sis anys al benefici del dubte.

El llarg camí cap a la pau basca

L'alto el foc permanent d'ETA fa albirar la fi del conflicte basc, tant des d'un punt de vista de la violència com des de la política. És un procés llarg i tortuós en què s'han de conjugar diferents interessos per arribar a la pau.

□ NÚRIA AMORÓS

Hem parlat amb el president de l'Associació Catalana de Víctimes d'Organitzacions Terroristes (ACVOT), Santos Santamaría, i amb Gorka Knörr, exvicepresident del Parlament basc, sobre el procés de pau que s'acaba d'inaugurar amb l'alto el foc permanent d'ETA, just al començament d'un procés llarg i difícil de reconciliació. De moment, la llei prohibeix una amnistia per a totes les persones empresonades d'ETA, però no diu res de cap prohibició d'apropament de tots els presos i preses a centres més propers on viuen les seves famílies, i aquest és un dels ítems que haurà d'encabir-se en el diàleg entre les dues parts negociadores. Les víctimes del terrorisme és un altre tema cabdal que també cal tenir en compte en aquest diàleg. Knörr opina que sí que és factible una amnistia, però que trigarà anys. Es podria donar un acostament i una excarcelació progressiva, que aniria en funció del diàleg amb ETA.

Des d'ACVOT es considera que del primer de què s'ha de parlar amb ETA és de quan deixa de matar definitivament, amb la garantia suficient per creure que és cert. L'associació va trobar-se el juny passat amb el president de l'executiu espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, per demanar-li que, «si fos possible, abans de començar a parlar, ETA hauria d'entregar les armes», evidentment com a gest simbòlic. Knörr diferencia en el procés de pau entre una mesa ETA-Govern espanyol per parlar de la desmilitarització i una segona mesa de partits per parlar d'un acord polític i, evidentment, del dret de decidir. A la treva del 1998, els signants de l'Acord de Lizarra ja van plantejar la necessitat de re-

NÚRIA AMORÓS

Santos Santamaría:
«Si el Govern espanyol assistís bé a les víctimes, associacions com la nostra no caldrien»

conciliació i també ho va dir Batasuna en la Declaració d'Anoeta, el 2004, i el mateix Gorka Knörr ja ho va proposar dos anys abans al Foro de Baiona. Ara, quan la majoria parlamentària del Congrés dels Diputats ha autoritzat Zapatero a començar el diàleg, ningú no s'hi pot negar.

Les víctimes

L'Oficina d'Atenció a les Víctimes del Terrorisme existeix des de 1997 i depèn del Ministeri de l'Interior. Santamaría defensa que si, en realitat, l'assistència a les víctimes funcionés bé no caldrien associacions com la seva.

GORKA KNÖRR

Gorka Knörr:
«La llei de partits és efectivament antidemocràtica i sempre hi pot haver continuacions de Batasuna»

Els fons de què disposa el Ministeri de l'Interior, que en teoria haurien de servir per donar assistència a les víctimes, també es destinen a la «conscienciació social». Segons Santamaría, no és normal que encara avui associacions de caràcter de conscienciació social tinguin subvencions superiors a les que tenen entitats que es dediquen a oferir assistència a les víctimes. Knörr opina que durant l'«aznarato» el govern espanyol va utilitzar tot allò que només ell tenia sota el seu control: seguretat social, fons pressupostaris i fons reservats. El govern basc va ser el primer que va crear una Direcció de

Drets Humans i, posteriorment, una direcció específica per donar atenció individualitzada a les víctimes, i això és en el que s'haurien de centrar totes les institucions: en l'atenció a les víctimes. Knörr considera que amb l'actual executiu espanyol s'ha produït un canvi important des de l'època de Mayor Oreja i s'ha acabat el «xollo» per a moltes associacions que utilitzaven el moviment de les víctimes per fer política, on molts membres eren «pseudovíctimes». Per la seva part, Santamaría defensa que ACVOT mai no pot abandonar una opció política, perquè la seva funció és atendre les víctimes. L'associació confia plenament en el poder de la llei i espera que es compleixi la legislació vigent; alhora, és conscient que les lleis evolucionen i que probablement en un futur serà així, però el que és molt clar és que no es pot canviar allò que ja ha passat.

La llei de partits, clau per al procés de diàleg?

En paraules de Gorka Knörr, es tracta d'una llei «efectivament antidemocràtica». Santos Santamaría considera que ha estat bona, en el sentit que ha tancat l'aixeta a Batasuna i a tot el món que envolta la banda armada; el finançament del partit es talla perquè s'il·legalitza Batasuna. Santamaría postula que potser la solució al problema de Batasuna és tan fàcil com fer una declaració pública de condemna del terrorisme i la violència. Però Knörr considera que hi podria haver una possible refundació de Batasuna com a partit polític, amb un altre nom, però que es consideri com la «continuació de». Aquest fet, amb la llei a la mà, la pot tornar a il·legalitzar. El procés serà llarg i complex, però fructificarà.

Historia general del terrorismo
Kepa Aulestia
Aguilar

El concepte modern del terrorisme fa referència als actes destinats a posar la por al cos a la societat civil per aconseguir objectius, sobretot, polítics. Vist així, cal recordar que tota guerra ha perseguit exactament el mateix. L'única diferència rau en el fet que hi hagi exercit constituït en els dos bàndols. Si no és així, un bàndol practica terrorisme, que és un eufemisme que fa servir el contrincant que té exercit o estat per deslegitimar el seu adversari. Al cap i a la fi, el terrorisme ha estat patrimoni de tothom que ha anat armat.

Voces sobre Euskadi
Antoni Batista
Plaza&Janés

Aquest llibre explica la història del País Basc al llarg de tot el segle XX donant veu als seus protagonistes. Pretén oferir la major varietat possible de punts de vista entorn del fenomen del nacionalisme, de ser i de sentir-se basc, dels anys d'atemptats i del nombre de morts que ha deixat ETA, i vol fer reflexionar qui llegeix sobre un tema tan cabdal com el terrorisme, les causes, les conseqüències, les víctimes i el procés necessari pel qual passen totes aquelles persones que treballen per aconseguir la pau algun dia.

LLIBRE

WEB

Aquell 14 d'Abril del 1931

14 d'abril.

La Catalunya republicana (1931 - 1939)

Joaquim Roglan

Cossetània Edicions

El programa radiofònic de Catalunya Ràdio *En Guàrdia* ha iniciat la seva pròpia col·lecció de llibres divulgatius sobre la història. La col·lecció està dirigida pel periodista Enric Calpena, que també condueix el programa radiofònic, i el professor d'Història de la UAB, Oriol Junqueras. El llibre que inaugura la sèrie està escrit per Joaquim Roglan i presenta de manera pedagògica una primera visita a la Catalunya republicana. En aquesta obra es fa un repàs a la vida política del Principat des dels fets que van portar a l'enderrocament de la monarquia fins a la desfeta del bàndol republicà, el 1939, enfront del franquisme. El seu to divulgatiu i amè es nota quan porta a col·lació diferents aspectes de la vida quotidiana de l'època. Roglan ens parla de com vivia la gent, què li agradava, amb què s'entretenia... Sovint aquests aspectes tan humans són els més oblidats i, potser, els més importants.

La música catalana en línia

APECAT

Associació de Productors, Editors Fonogràfics i Videogràfics Catalans

www.apecat.com

L'Associació de Productors-Editors Fonogràfics i Videogràfics Catalans, APECAT, ha creat una web en què es pot trobar informació, notícies, agenda de concerts i mil coses més sobre la producció musical catalana, la música en català i la gran varietat de companyies discogràfiques que treballen al Principat.

En breu, a www.apecat.com s'hi podrà trobar també una botiga en línia de tota la producció catalana per comprar tota la música feta a casa nostra, en un ampli catàleg general que inclou els més variats artistes, de les procedències i els estils més diversos.

La llàstima és que no hi són presents els grups i les productores d'arreu dels Països Catalans, on la producció en la nostra llengua no para de créixer, tant en difusió com en vendes. Esperem que ben aviat sigui així i quedi representada tota la nostra producció.

LLIBRES

El temps de la nació. Estudis sobre el problema polític de les identitats

Jordi Casassas i Ymbert

Proa

El professor de la facultat d'Història de la Universitat de Barcelona (UB) fa un repàs teòric del que han significat les identitats i els reptes que ha plantejat tant dins estats com entre estats. En nom de la nació s'han comès moltes barbaritats, sobretot entre estats i d'estats contra nacions dins seu, però ha permès que desenes d'identitats puguin sobreviure i moltes arribar a tenir un estat que preservi el seu ser amb plena harmonia amb els altres pobles.

Teoria i pràctica del bon tertulià espanyolista

Salvador Cot i Lluís Montserrat Mina

Els cridaners de les ones o de les plomes espanyolistes donen el millor d'ells mateixos, tant literàriament com demagògicament, quan focalitzen el seu discurs contra el seu boc expiatori preferit: el catalanisme. La catalanofòbia esdevé el cap de turc de l'espanyolisme. La darrera onada de catalanofòbia ha deixat moltes perles. Llegir el que han escrit o dit provoca el riure; la llàstima és que molta gent els dóna credibilitat, sobretot Ebre enllà. I aquests discursos, per molt patètics que siguin, atien la confrontació.

Que vénen els catalans! Les declaracions més aberrants sobre l'Estatut

Ed. de Francesc Mestre

Ara Llibres

Mentre que el PSOE i el PP ja van retallar d'origen el valencià i ara el balear, el del Principat va sortir ambiciós. Per això va provocar temor davant un suposat trencament de l'Estat espanyol, que només criticava l'Estatut del Principat mentre no deia res dels altres. Veient com ha quedat finalment el text després de les retallades, les visions crítiques i apocalíptiques de l'espanyolisme encara queden més fora de lloc.

Els camps de concentració nazis. Paraules contra l'oblit

Rosa Toran

Edicions 62

Als Països Catalans la Guerra Civil va ser especialment cruenta, sobretot per la forta repressió franquista que va atacar tant el republicanisme com el catalanisme.

Molts exiliats van poder fugir d'aquesta barbàrie, però també molts van continuar amb el seu calvari particular quan van caure sota les urpes nazis i els seus camps d'extermini. Milers de republicans catalans i espanyols van acompanyar en el sofriment els milions de jueus, eslaus i tants d'altres represaliats per les hosts de Hitler.

NOGUÉS FOU UN DELS PRINCIPALS DIRIGENTS DEL REPUBLICANISME EBRENC

Ramon Nogués i Biset, les arrels federals d'Esquerra

Esquerra Republicana de Catalunya va néixer de la fusió de diferents branques del republicanisme catalanista. El marcel·linisme en va ser una i Nogués i Biset va ser un fidel exemple d'aquest republicanisme propi del sud del Principat.

JOSEP SÁNCHEZ
CERVELLÓ
Professor d'Història
Contemporània
de la URV

La biografia de Ramon Nogués i Biset (Mora d'Ebre 1895 – Barcelona, 1963) és també la història del marcel·linisme a les comarques tarragonines, que és el mateix que dir la branca majoritària del moviment republicà hegemònic a la demarcació abans de la Guerra Civil. A diferència del que succeí a les altres demarcacions catalanes, Esquerra Republicana de Catalunya al Camp i a les Terres de l'Ebre no fou majoritària, sinó al contrari. La causa és que tingué dos forts competidors en el mateix camp polític: Acció Catalana Republicana —que tingué un sòlid bastió a la capital sota la direcció de qui en fou alcalde de 1931 a 1936, Pere Lloret i Ordeix— i, especialment, l'existència del marcel·linisme —sorgí d'una constel·lació de centres: federals, autonomistes, radical-socialistes, d'Unió Republicana...—.

El llegat polític de Marcel·lí Domingo, —del que Ramon Nogués i Biset fou el cap de fila—, i altres destacats republicans i catalanistes com Noguer i Comet, Jaume Pi i Sunyer, Manuel Abós, Albert Balari, Xavier Jacques, Benet Piñana, etc. són essencials per comprendre la pluralitat i riquesa de matisos del republicanisme nacionalista.

Marcel·lí Domingo s'escindí d'Esquerra Republicana de Catalunya el desembre de 1931 més per qüestions de rivalitat entre Macià i ell i de tàctica política que de contingut programàtic o per la qüestió nacional, com s'especulà en el seu moment. Però si fou Marcel·lí qui abandonà Esquerra, a molts llocs de la demarcació, començant per

↑ Nogués, arribant a Mèxic per una reunió del Congrés a l'exili.

Tarragona, fou Esquerra que emergí de les rengleres dels marcel·linistes, amb poques excepcions: Reus, Montblanc, el Vendrell... El marcel·linisme mantingué el vigor fins a l'arribada de la Guerra Civil, llavors la radicalització política que enlairà les opcions més revolucionàries i la constitució dels consells municipals empenyeren el marcel·linisme cap a la unificació amb Esquerra, però la necessitat de la reunificació, abans de la Guerra, ja era molt estesa dins el Partit Republicà d'Esquerres (PRE).

Una llarga trajectòria

Ramon Nogués i Biset en la seva adolescència ja col·

laborà, juntament amb el seu pare, en Solidaritat Catalana, arran de la qual a Móra d'Ebre es creà una publicació solidària, *La Picossa. Periodich català-democràtic. Portaveu de la Terra Alta, Ribera del Ebre y Priorat* [sic], que exercí gran influència en el seu pensament. S'hagué d'exiliar per motius polítics el 1919, a causa de la persecució a què el sotmeteren les autoritats militars. Fou, en absència de Marcel·lí Domingo i refugiat a França durant la dictadura de Primo de Rivera, el cap més destacat del republicanisme a la demarcació tarragonina; participà en diverses conspiracions contra la dictadura de Primo de Rivera, especialment en la «Sanjuanada» de febrer de 1926, en què estaven implicades les guarnicions, entre d'altres, de Tarragona, de València i de Saragossa. Fou el primer president de la Diputació republicana i, en qualitat de tal, comissari de la Generalitat (abril–desembre 1931); a les Constituents de 1931 fou escollit diputat i el nomenaren director general d'Indústria (desembre 1931–octubre 1932) i de Comerç i Política Aranzelària (octubre 1932–juny 1933). Escollit president del Partit Republicà Ra-

dical Socialista Català (PRR-SC), ocupà el càrrec fins que la formació es fusionà amb els «azañistes», i llavors fou nomenat vicepresident primer del Partit Republicà d'Esquerres (PRE). El febrer de 1936 va ser, novament, escollit diputat al Front d'Esquerres per Barcelona i, el 1937, en plena Guerra Civil, després de la fusió entre el PRE i Esquerra, se'l va vincular a la direcció d'aquest darrer partit.

L'exili

Participà durant la Segona Guerra Mundial en la reorganització d'Esquerra a França. El gener de 1945 fou nomenat membre del Consell Assessor de la Generalitat, en què s'encarregà de redactar les ponències de justícia i de qüestions agràries. Al ple del Congrés de Diputats celebrat a Mèxic el 1945 va ser escollit vicepresident.

A partir de 1946 assistí en lloc destacat a tots els esdeveniments que el seu partit protagonitzà a França. Assessorà el president Irla en la crisi del govern català de gener de 1948. Fou un dels dirigents d'Esquerra que traçà la línia política del partit en relació amb els governs republicans de l'exili, on col·laborà en l'acceptació —per part del seu partit— de l'acord entre el PSOE i els monàrquics el 1948 i en l'estratègia de convergència entre el PNV i Esquerra. Tingué també un paper destacadíssim en la neutralització de Serra i Moret, que aspirava a ser president del Parlament de Catalunya, per després accedir a la presidència de la Generalitat, i s'alineà al costat de Tarradellas, qui li fou d'un gran ajut no només contra l'oposició externa, sinó també en les divergències que esclataren al si del seu propi partit.

Nogués compaginà el seu

paper de dirigent d'Esquerra amb el de lleial i fidel seguidor de la memòria de Marcel·lí Domingo, el seu mestre i amic, i tractava que Esquerra recollís la seva memòria d'honestat política i de fidelitat a Catalunya. Però, sens dubte, la principal aportació de Nogués a la política catalana fou com a president de les Corts, a partir del desembre de 1947. Llavors, des del seu lloc de la jerarquia política republicana, s'esforçà sempre per dotar la Generalitat d'un pressupost que li permetés mantenir una política autònoma del govern central.

El novembre de 1955, ja malalt, tornà de l'exili per morir a la seva terra. El seu amic Tarradellas, l'any 1971, vuit anys després de la seva desaparició, pressionà els impulsors d'Enciclopèdia Catalana perquè incloguessin el seu nom, ja que considerava que sense la seva figura no es podria comprendre principalment el republicanisme catalanista del període.

EL LLIBRE

Ramon Nogués i Biset.
**De la presidència de la
Diputació republicana
a la de les Corts a l'exili**

Josep Sánchez Cervelló
Arola Editors

El llibre compta amb un pròleg de Josep-Lluís Carod-Rovira, que fa una aproximació al republicanisme ebrenc.

ONZE

★ MANIFESTACIÓ

CAP A LA INDEPENDÈNCIA

ONZE DE SETEMBRE 2006_ 5 DE LA TARDA_ PLAÇA URQUINAONA BARCELONA

esquerra.cat

esquerra

L'ENTITAT

La Plataforma «Pel dret de decidir» és una iniciativa de la societat civil que aplega una àmplia pluralitat d'entitats, moviments socials i persones d'arreu dels Països Catalans. Actualment, en formen part més de 700 persones. La plataforma va tenir una gran estrena, en què mobilitzà prop d'un milió de persones pels carrers de Barcelona que reclamaven el respecte a les decisions pel poble català i exigien l'aturada a les retallades estatutàries. Té l'objectiu, a més llarg termini, que la ciutadania expressi de forma col·lectiva —amb el mateix dret que qualsevol altre poble— que té el dret de decidir sobre el seu propi futur sense interferències d'altres nacions.

La plataforma, a més, va liderar les entitats de la societat civil pel que fa al rebuig al present Estatut desnaturalitzat a Madrid durant el referèndum. Amb aquest gest, l'entitat va mostrar una gran coherència i fidelitat als principis que van moure la convocatòria del 18 de febrer, «Som una nació i tenim el dret de decidir».

Les plataformes ciutadanes a favor del no a l'Estatut, encapçalades per la Plataforma «Pel dret de decidir», van celebrar el 16 de juny l'acte final de campanya amb 3.000 persones i 30.000 clavells vermells per formar les quatre barres d'una gran senyera. La festa, convocada sota el lema «Construïm una senyera, construïm una nació», va realitzar-se a l'Arc de Triomf, on es podien recollir els clavells per afegir-los a la senyera. Tot i els vots favorables al nou Estatut, a causa dels molts sí crítics, el no va guanyar la batalla dels continguts. Però cal assenyalar que el sí crític i el no van ser majoritàriament sobiranistes.

www.tenimeldretdedecidir.org

PLATAFORMA PEL DRET DE DECIDIR

↑ L'acte final de la campanya del referèndum es va fer a l'Arc de Triomf.

MOBILITZANT LA SOCIETAT CIVIL DES DEL SOBIRANISME

Plataforma pel dret de decidir

FERRAN CIVIT I MARTÍ

Mònica Sabata

«En la nova etapa, volem posar sobre la taula la reivindicació nacional i el dret a l'autodeterminació»

□ FERRAN CIVIT I MARTÍ

Què va impulsar la creació de la plataforma?

Ara fa un any, diferents entitats que vam proposar qüestions que per a nosaltres eren irrenunciables a la comissió redactora de l'Estatut ens vam trobar i vam decidir anar més enllà. Érem cinc grups inicials: Per l'Estatut que ens cal, Estatut ja!, col·lectius d'immigrants entre els quals hi havia Fedelatina, Catalans pel Concert i Per un Estatut digne (on érem nosaltres). Vam voler fer una acció conjunta que donés un to unitari i cívic per poder recuperar l'esperit del «Som una nació» de fa vint-i-cinc anys. Vam començar a fer trobades i assemblees, així com l'elecció de lema «Som una nació i tenim el dret de decidir». Aleshores vam iniciar les adhesions, les presentacions del projecte i les entrevistes amb els partits polítics, els sindicats i algunes entitats.

El vostre bateig de foc va ser espectacular, prop d'un milió de persones el 18 de febrer.

Va ser una gran carta de presentació tot i el boicot informatiu i el de molts partits. Va costar molt i vam tenir molts entrebancs, però ens en vam sortir. A TV3 va ser molt complicat fins al dimecres al vespre (els dies abans de la manifestació). Cap mitjà públic català no ens va deixar passar falques publicitàries. L'èxit de la convocatòria rau en el fet que es pot mobilitzar gent sense CiU i PSC i sense les grans entitats i mitjans de comunicació.

Què va passar del 18-F al 18-J?

Vam fer un procés de debat llarg,

potser massa llarg. Però finalment es va tendir al no. Si s'hagués fet un posicionament més clar d'entrada, potser hagués estat més fàcil, però s'havia de mantenir el consens entre les entitats. I votar juntament amb el PP va tenir conseqüències, va passar factura al vot sobiranista.

Quina valoració feu dels resultats del referèndum?

La dinàmica generada per les forces polítiques va causar un alt grau de descontentament i desil·lusió, fet que va motivar una alta abstenció. L'abstenció i els vots contraris i blancs donen una majoria crítica de rebuig a aquest Estatut. Hi ha una manca d'interès per la via estatutària, per això l'època de l'autonomisme ha arribat al seu final. Ara és l'hora de recollir l'esperit unitari del 18 de febrer, tot reivindicant el fet nacional i el dret de decidir. Cal construir una xarxa transversal tan àmplia com sigui possible. Ara el dret de decidir s'ha de posar sobre la taula, sobretot arran del procés basc.

Després del referèndum, ara què?

Volem intentar generar un moviment que plantegi la reivindicació nacional i el dret a l'autodeterminació. Cal establir objectius a curt termini i no embrancar-nos en una discussió permanent. Cal fer pedagogia sobre el dret a l'autodeterminació i es mantindrà un fòrum obert per parlar d'aquest tema properament. Hem de pensar en accions de petit format —com ara la participació en la fira d'entitats de Gent de la Terra del proper 11 de setembre— i en accions de gran format.

Esdevindreu el paraigua que acollirà l'atomització de tantes entitats?

Ja sabem que arreu hi ha moltes capelletes. El fet que haguem ajuntat més de 700 entitats d'arreu del territori fa que siguem un espai unitari i de treball conjunt. Per això cal treballar en aquesta línia. Tenim també molt clar que cal continuar sumant i ampliant els suports a la plataforma; per això continuarem fent extensió de la idea.

Voleu ser la nova Crida? Omplireu el buit que va deixar?

Segurament reprendrem temes de debat que van plantejar. Simplement volem sumar i sumar. Ara l'objectiu principal és consolidar la plataforma.

La resta dels Països Catalans s'han hagut d'empassar estatutets. Teniu previst instal·lar-vos al País Valencià, Illes i Catalunya Nord?

És un tema que s'ha discutit. Volem treballar amb la gent que està a la resta del país, perquè sempre treballem amb òptica nacional de Països Catalans.

PERFIL

Mònica Sabata

La Garriga, 1970

Portaveu de la

Plataforma Pel Dret de Decidir

Llicenciada en Psicologia i Humanitats

Coordinadora del CIEMEN

(Centre Internacional Escarré

per a les Minories Ètniques i Nacionals)

i responsable de la part internacional.

Membre del Fòrum Social Mundial

i organitzadora del Fòrum Social del Mediterrani.